

ОРЛОГО БА ХӨРӨНГИЙН ТАТВАРЫГ ДАВХАРДУУЛЖ
НОГДУУЛАХГҮЙ БАЙХ, ТАТВАР ТӨЛӨХӨӨС ЗАЙЛСХИЙХ
ЯВДЛААС УРЬДЧИЛАН СЭРГИЙЛЭХ ТУХАЙ
МОНГОЛ УЛСЫН ЗАСГИЙН ГАЗАР,
БҮГД НАЙРАМДАХ БЕЛАРУСЬ УЛСЫН ЗАСГИЙН ГАЗАР
ХООРОНДЫН ХЭЛЭЛЦЭЭР

Монгол Улсын Засгийн газар, Бүгд Найрамдах Беларусь Улсын Засгийн газар,

Орлого ба хөрөнгийн татварыг давхардуулж ногдуулахгүй байх, татвар төлөхөөс зайлсхийх явдлаас урьдчилан сэргийлэх тухай Хэлэлцээр байгуулахыг эрмэлзэн,

дараах зүйлийг хэлэлцэн тохиров.Үүнд:

НЭГДҮГЭЭР БҮЛЭГ
ХЭЛЭЛЦЭЭРИЙН ЦАР ХҮРЭЭ

1 дүгээр зүйл. Хамаарагдах этгээд

Энэхүү Хэлэлцээр нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын буюу тэдгээрийн аль нэгний нутаг дэвсгэрт байнга оршин суугч этгээдийг хамаарна.

2 дугаар зүйл. Хамаарагдах татварын төрөл

1. Энэхүү Хэлэлцээрт Хэлэлцэн тохирогч Улсын орлого болон хөрөнгөд ногдуулж буй татварууд хамаарах бөгөөд тэдгээрийн ногдож байгаа хэлбэрийг үл харгалзана.

2. Орлого болон хөрөнгөд ногдуулж буй татвар гэж нийт орлогод, нийт хөрөнгөд эсвэл орлого буюу хөрөнгийн бүрэлдэхүүн хэсэгт ногдуулж буй бүх төрлийн татвар, түүний дотор үл хөдлөх эсвэл үл хөдлөх хөрөнгөөс бусад хөрөнгө борлуулсны орлогод, аж ахуйн нэгжээс олгож буй нийт цалин хөлсний хэмжээнд ногдуулах татваруудыг хэлнэ.

3. Энэхүү Хэлэлцээр нь хүчин төгөлдөр буй дараах татваруудад хамаарна:

а) Монгол Улсын хувьд:

I/ хүн амын орлогын албан татвар,

II/ аж ахуйн нэгж, байгууллагын орлогын албан татвар,
(цаашид "Монголын татвар" гэнэ)

б) Беларусь Улсын хувьд:

I/ үйлдвэр, ассоциаци, байгууллагуудын орлого болон ашгийн татвар

II/ хүн амын орлогын татвар,

III/ үл хөдлөх хөрөнгийн татвар,
(цаашид "Беларусийн татвар" гэнэ)

4. Энэхүү Хэлэлцээрт гарын үсэг зурсан өдрөөс хойш ногдуулж эхэлсэн 3 дугаар заалтад дурдсан татваруудтай адил эсвэл төсөөтэй байх одоогийн татварт нэмэлт болох эсвэл тэдгээрийг орлох татварууд мөн адил хамаарна. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь өөрийн орны татварын хуульд орсон аливаа зарчмын нэмэлт өөрчлөлтийн талаар нэмэлт өөрчлөлт орсноос хойш боломжтой богино хугацааны дотор харилцан мэдэгдэж байна.

ХОЁРДУГААР БҮЛЭГ

ТОДОРХОЙЛОЛТ

3 дугаар зүйл. Ерөнхий тодорхойлолт

1. Энэхүү Хэлэлцээрт дорхи нэр томъёог өөрөөр заагаагүй бол дараах утгаар ойлгоно. Үүнд:

а) "Хэлэлцэн тохирогч Улс" болон "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс" гэж тухайн заалтын утгаас хамааран Монгол Улс болон Беларусь Улсыг хэлнэ,

б) "Монгол" гэж газар зүйн утгаар авч үзвэл Монгол Улсын нутаг дэвсгэр болон Монгол Улсын татварын хууль тогтоомж үйлчлэх аливаа газар нутаг, түүнчлэн олон улсын хууль эрх зүйн дагуу байгалийн баялгийг ашиглаж, бүрэн эрхээ хэрэгжүүлэх нутаг дэвсгэрийг хэлнэ,

в) "Беларусь" гэж Бүгд Найрамдах Беларусь Улсыг хэлэх бөгөөд газар зүйн утгаар авч үзвэл Беларусь Улсын хуулиуд болон олон улсын хууль эрх зүй болон харьяалалын дагуу Бүгд Найрамдах Беларусь Улсын бүрэн эрхээ хэрэгжүүлэх газар нутгийг хэлнэ,

г) "этгээд" гэж хувь хүн, компани болон аливаа бусад бүлэг этгээдийг хэлнэ,

д) "компани" гэж,

1) Монгол Улсын хувьд, хүчин төгөлдөр үйлчилж байгаа татварын хуулиудын дагуу компани эсхүл аж ахуйн нэгж гэгдэх бусад байгууллага буюу аливаа хуулийн этгээдийг хэлнэ,

II) Беларусийн хувьд, аливаа хуулийн этгээд буюу татвар ногдуулах утгаараа түүнтэй адилтгах аливаа хуулийн этгээдийг хэлнэ,

е) "Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж" болон "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгж" гэж харгалзан тухайн Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгжийг хэлнэ.

ж) "харьяат" гэж,

I) Хэлэлцэн тохирогч улсад харьяалалтай аливаа хувь хүнийг хэлнэ;

II) Хэлэлцэн тохирогч Улсад хүчин төгөлдөр буй хуулийн дагуу өөрийн статус бүхий аливаа хуулийн этгээд, нөхөрлөл эсхүл ассоциацийг хэлнэ

з) "олон улсын тээвэр" гэж Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс усан онгоц, нисэх онгоц, хуурай буюу төмөр замын тээврийн хэрэгсэлээр хийх аливаа тээврийн үйл ажиллагааг хэлнэ. Харин Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь цэгүүдийн хооронд усан онгоц, нисэх онгоц, хуурай буюу төмөр замын тээврийн хэрэгсэлээр хийх тээврийн үйл ажиллагаа үүнд үл хамаарна.

и) "эрх бүхий байгууллага" гэж,

I) Монгол Улсын хувьд Сангийн сайд буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг хэлнэ;

II) Беларусь Улсын хувьд Бүгд Найрамдах Беларусь Улсын Татварын Үндэсний Хороо буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг хэлнэ.

2. Энэхүү Хэлэлцээрт тодорхойлоогүй аливаа нэр томъёог, Хэлэлцээрт өөрөөр заагаагүй бол, Хэлэлцээрт хамаарагдаж буй татвартай холбогдол бүхий Хэлэлцэн тохирогч Улсад тухайн үед хэрэглэгдэж буй хуульд заасан утгаар ойлгоно.

4 дүгээр зүйл. Байнга оршин суугч

1. Энэхүү Хэлэлцээрт "Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч" гэж тухайн Улсын хуулийн дагуу оршин сууж, амьдарч буй болон тухайн Улсад удирдлага нь байрлаж байгаа буюу байгуулагдсан, буюу адилтгах

бусад шалтгаанаар тухайн Улсад татвар төлөх үүрэгтэй аливаа этгээдийг хэлнэ. Гэхдээ энэхүү нэр томъёонд зөвхөн тухайн Улсад бий болсон эх үүсвэрээс олсон орлого буюу тэнд байрладаг хөрөнгөд тухайн Улсад татвар төлөх аливаа этгээдийг хамруулахгүй.

2. Энэ зүйлийн 1 дүгээр заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсад байнга оршин суугч хувь этгээдийн статусыг дараах байдлаар тодорхойлно:

а) байнга амьдардаг орон гэр нь Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно. Хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсад байнга амьдардаг орон гэртэй бол Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад түүний хувийн болоод эдийн засгийн харилцаа (язгуур эрх ашгийн төв) нь ойр байгаагаар нь тухайн Улсын байнга оршин суугч гэж тооцно;

б) хэрэв түүний язгуур эрх ашгийн төв бүхий Улс тодорхойлогдохгүй, эсвэл энэ хувь этгээд нь хоёр Улсад байнга амьдардаг орон гэргүй бол аль Улсад түр орогнох байртай байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно;

в) хэрэв хувь этгээд нь хоёр Улсад орогнох байртай, эсвэл алинд нь ч байхгүй бол түүнийг аль Улсын харьяат байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно;

г) хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алины харьяат эсвэл алиных нь ч харьяат биш бол асуудлыг Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд харилцан тохиролцсоны үндсэн дээр хэлэлцэж шийдвэрлэнэ.

3. Энэ зүйлийн 1 дүгээр заалтын дагуу хувь хүнээс бусад этгээд Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсад байнга оршдог бол түүний голлох удирдлага аль Улсад байрлаж байгаагаар нь тухайн Улсын байнга оршин суугч гэж тооцно.

5 дугаар зүйл. Төлөөлөгчийн газар

1. Энэхүү Хэлэлцээрт "Төлөөлөгчийн газар" гэж аж ахуйн нэгж үйл ажиллагаагаа бүхэлд нь буюу хэсэгчилэн явуулдаг бизнесийн байнгын байрлалыг хэлнэ.

2. "Төлөөлөгчийн газар" гэдэгт тухайлбал:

- а) аж ахуйг удирдан явуулж буй газар,
- б) салбар байгууллага,
- в) албан газар,
- г) үйлдвэр,
- д) цех, тасаг,
- е) уурхай, газрын тос буюу байгалийн хийн цооног, ил уурхай буюу байгалийн аливаа бусад ашигт малтмал олборлож буй газар
- ё) бараа бүтээгдэхүүн борлуулахад ашиглагдах барилга, байшин, газар.

3. Түүнчлэн "Төлөөлөгчийн газар" гэдэгт:

а) Зөвхөн 12 сараас доошгүй хугацаанд үргэлжлэх тухайн барилгын талбай дахь барилга байгууламж, угсралт буюу суурилуулалтын төсөл эсвэл хяналтын үйл ажиллагааг багтаана;

б) Зөвлөлгөө өгөх үйлчилгээ зэрэг үйлчилгээг тооцох бөгөөд эдгээр үйл ажиллагаа (эдгээртэй холбоотой буюу адил төстөй төслүүд дээрхи)-г аливаа аж ахуйн нэгж нь өөрийн ажиллагсад буюу дээрхи зорилгоор бусад ажилтнуудаар зөвхөн тухайн Улсад аливаа нэг 12 сарын дотор нэмж тооцсон 6 буюу түүнээс дээш сарын хугацаанд үргэлжилсэн тохиолдолд тооцно.

4. Энэ зүйлийн өмнөх заалтуудыг үр харгалзан "Төлөөлөгчийн газар" гэдэгт дараах үйл ажиллагааг үл хамааруулна;

а) аж ахуйн нэгж өөрийн бараа буюу эд агуурсыг хадгалах, үзүүлэх зорилгоор аливаа байгууламжийг ашиглах,

б) аж ахуйн нэгж өөрийн бараа буюу эд агуурсын нөөцийг зөвхөн хадгалах, үзүүлэх зорилгоор байлгах,

в) аж ахуйн нэгж өөрийн бараа буюу эд агуурсын нөөцийг өөр аж ахуйн нэгжээр зөвхөн боловсруулалт хийлгэх зорилгоор байлгах,

г) аж ахуйн нэгж нь зөвхөн өөртөө зориулан бараа буюу эд агуурс худалдан авах эсвэл мэдээлэл цуглуулах зориулалтаар тогтмол ажлын байртай байх,

д) аж ахуйн нэгж нь өөртөө зориулан зөвхөн аливаа бусад бэлтгэн туслах шинж чанартай үйл ажиллагаа явуулах зорилгоор тогтмол ажлын байртай байх,

е) тухайн тогтмол ажлын байрны үндсэн үйл ажиллагаа нь зөвхөн бэлтгэн туслах шинж чанартай бөгөөд а)-аас д) дэд заалтуудад дурьдсан үйл ажиллагааны аливаа хослолыг явуулах зорилгоор тогтмол ажлын байртай байх.

5. Энэ зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтад заасныг үл харгалзан 7 дугаар заалтад хамаарах бие даасан эрх бүхий төлөөлөгчөөс бусад этгээд Хэлэлцэн тохирогч Улсад алив нэг аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс байнгын үйл ажиллагаа явуулж, түүний нэрийн өмнөөс гэрээ байгуулах эрхтэй бол уг аж ахуйн нэгжийн төлөө явуулж буй тухайн этгээдийн аливаа үйл ажиллагаатай холбоотойгоор уг аж ахуйн нэгжийг Хэлэлцэн тохирогч тэр Улсад төлөөлөгчийн газартай гэх бөгөөд харин ажлын тогтвортой байраар дамжуулан явуулж буй үйл ажиллагаа нь 4 дүгээр заалтаар хязгаарлагдсан тохиолдолд уг ажлын тогтвортой байрыг уг зүйлийн заалтуудын дагуу төлөөлөгчийн газарт тооцохгүй.

6. Энэ зүйлийн өмнөх заалтуудыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын давхар даатгалаас бусад даатгалын аж ахуйн нэгж нь 7 дугаар заалтад заасан бие даасан эрх бүхий төлөөлөгчөөс бусад этгээдээр дамжуулан Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын газар нутаг дээр даатгалын хураамжийг цуглуулж, эсвэл тэнд буй эрсдлээс даатгаж байвал уг аж ахуйн нэгжийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж үзнэ.

7. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад зөвхөн брокер, ерөнхий комиссын төлөөлөгч, бие даасан эрх бүхий бусад төлөөлөгчдөөр дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж байгаа нь түүнийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж үзэх үндэс болохгүй бөгөөд тэдгээр этгээд нь өөрийн тогтсон чиглэлээр үйл ажиллагаагаа явуулдаг байх нь үүний нөхцөл болно. Гэхдээ эдгээр төлөөлөгчийн үйл ажиллагаа нь бүхэлдээ буюу дийлэнхдээ уг аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс хийгдэж байгаа бол түүнийг бие даасан эрх бүхий төлөөлөгч гэж энэхүү заалтад хамааруулахгүй.

8. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бүртгэлтэй компани нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бүртгэлтэй, эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад үйл ажиллагаа (төлөөлөгчийн газраар дамжуулан эсвэл өөр аргаар) явуулдаг компанийг хянадаг эсвэл хяналтанд нь байснаар эдгээр компанийг нэг нэгнийх нь төлөөлөгчийн газар гэж үзэх үндэс болохгүй юм.

ГУРАВДУГААР БҮЛЭГ

ОРЛОГЫН ТАТВАР

6 дугаар зүйл. Үл хөдлөх хөрөнгөнөөс орох орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь үл хөдлөх хөрөнгөнөөс орох орлогод (хөдөө аж ахуй болон ойн аж ахуйгаас олсон орлогыг оролцуулан) Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс татвар ногдуулж болно.
2. "Үл хөдлөх хөрөнгө" гэдгийг тухайн хөрөнгө байрлаж буй Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуульд заасны дагуу тодорхойлно. Хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай буюу төмөр замын тээврийн хэрэгсэл үл хөдлөх хөрөнгөд үл тооцогдоно.
3. Энэ зүйлийн 1 дүгээр заалт нь үл хөдлөх хөрөнгийг ашиглах, түрээслэх буюу өөр бусад хэлбэрээр захиран зарцуулснаар олох орлогод хамаарна.
4. Энэ зүйлийн 1, 3 дугаар заалт нь аж ахуйн нэгжийн үл хөдлөх хөрөнгийн орлого болон бие даан хувиараа ажил үйлчилгээ үзүүлэхэд ашигладаг үл хөдлөх хөрөнгийн орлогод хамаарна.

7 дугаар зүйл. Аж ахуйн үйл ажиллагааны ашиг

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа явуулаагүй тохиолдолд зөвхөн тэр Улсад ашгийн татвар ногдуулна. Хэрэв аж ахуйн нэгж нь дээр дурьдсан байдлаар үйл ажиллагаа явуулбал тухайн аж ахуйн нэгжийн ашгийн зөвхөн дараах зүйлд хамаарах хэсэгт нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно

а) тухайн байнгын төлөөлөгчийн газарт

б) тухайн байнгын төлөөлөгчийн газраар дамжуулан борлуулсан ижил эсвэл төсөөтэй бараа буюу бүтээгдэхүүний Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь борлуулалтанд.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа явуулж байгаа тохиолдолд уг төлөөлөгчийн газар нь төлөөлж буй бие даасан, ижил эсвэл төсөөтэй нөхцөлд, ижил эсвэл төсөөтэй үйл

ажиллагаагаар холбогдсон аж ахуйн нэгжтэйгээ бүрэн бие даасан байдлаар харьцан олж болох байсан ашгийг энэ зүйлийн 3 дугаар заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улс бүрийн хувьд төлөөлөгчийн газарт хамааруулна.

3. Төлөөлөгчийн газрын ашгийг тодорхойлохдоо тус төлөөлөгчийн газрын аж ахуйн үйл ажиллагааг эрхлэн явуулахад өөрийн оршин байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улс болон бусад Улсад зарцуулсан аж ахуйн зардлыг, үүнд: ерөнхий ба удирдлагын захиргааны зардлыг, хасч тооцно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсад аливаа аж ахуйн нэгж өөрийн салбарууддаа нийт ашгийг хуваарилдаг аргаар төлөөлөгчийн газрын орлогыг тодорхойлж хэвшсэн бол Хэлэлцэн тохирогч Улс энэ хэвшсэн аргаар татвар ногдох орлогыг тодорхойлоход энэхүү зүйлийн 2 дугаар заалт ямар ч тохиолдолд саад болохгүй. Гэхдээ хэвшсэн аргаар орлогыг хуваарилсантай холбогдон гарах үр дүн нь энэхүү зүйлийн зарчмуудтай зөрчилдөхгүй байвал зохино.

5. Төлөөлөгчийн газар нь харьяалагдах аж ахуйн нэгждээ зориулан бараа буюу эд агуурс худалдан авсаныг үндэслэн уг төлөөлөгчийн газрыг ашиг олсонд тооцож үл болно.

6. Энэ зүйлийн өмнөх заалтуудад нийцүүлэн төлөөлөгчийн газрын ашгийг тодорхойлохдоо өөрчлөх баттай үндэслэлгүй бол жилээс жилд тогтсон нэг арга хэрэглэнэ.

7. Хэрэв ашиг нь энэхүү Хэлэлцээрийн бусад зүйлд тусгайлан тодорхойлсон орлогын нэр төрлийг агуулсан бол тэдгээр зүйлийн заалтыг мөрдөхөд энэхүү зүйлийн заалтууд үл нөлөөлнө.

8 дугаар зүйл. Олон улсын тээвэр

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн усан онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслээр олон улсын тээвэр хийж олсон ашигт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улс татвар ногдуулна.

2. Энэ зүйлийн зорилгын үүднээс, усан онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслийн олон улсын тээврээс олж байгаа ашиг нь олон улсын тээвэр хийж байгаа дан ганц усан онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслийг түрээсэлснээс олсон ашгийг багтаах бөгөөд түрээсийн ашиг нь 1 дүгээр заалтад заасан ашгийн нэгэн хэсэг байх хэрэгтэй.

3. 1 дүгээр заалт нь аж ахуйн хамсрал (pool), хамтарсан үйлдвэр болон олон улсын тээврийн ашиглалтын байгууллагын үйл ажиллагаанд оролцож олсон ашигт мөн хамаарна.

9 дүгээр зүйл. Хоршсон аж ахуйн нэгж

1. Хэрэв:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн удирдлага, хяналт эсвэл хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог, эсвэл

б) тухайн этгээдүүд Хэлэлцэн тохирогч Улсын болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн аль алиных нь удирдлага, хяналт хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог бол,

тэдгээр хоёр нэгжийн хооронд тогтсон худалдаа, санхүүгийн харилцааны нөхцөл нь бие даасан аж ахуйн нэгжүүдийн хоорондын харилцааны нөхцлөөс ялгаатай бөгөөд тухайн аж ахуйн нэгжид ногдох ёстой аливаа ашиг дээрх нөхцлийн улмаас тооцогдоогүй байвал түүнийг уг аж ахуйн нэгжийн ашигт оруулан тооцож зохих журмын дагуу татвар ногдуулна.

2. Хоёр аж ахуйн нэгжийн хоорондын харилцаа нь бие даасан аж ахуйн нэгжийн хоорондын харилцааны нөхцөлтэй нийцэж байх тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжээс өөрийн Улсдаа татвар төлөх ёстой ашгийг эхэнд дурдсан Улс өөрийн ашиг гэж тооцон өөрийн аж ахуйн нэгжийн ашигт оруулан татвар ногдуулсан байхад нөгөө Улс зохицуулах шаардлагатай гэж үзсэн тохиолдолд энэхүү ашгаас авах татварын хэмжээнд холбогдох зохицуулалт хийнэ. Ийм зохицуулалтыг хийхдээ энэхүү Хэлэлцээрийн бусад бүх заалтуудыг харгалзан үзэх бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд шаардлагатай гэж үзвэл харилцан зөвлөлдөнө.

10 дугаар зүйл. Ногдол ашиг

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бүртгэлтэй компаниас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бүртгэлтэй этгээдэд төлж буй ногдол ашигт нөгөө Улс татвар ногдуулж болно.

2. Ногдол ашиг төлж буй компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улс тухайн ногдол ашигт өөрийн хууль тогтоомжийн дагуу татвар ногдуулж болох ба гэхдээ ногдол ашиг хүртэгч этгээд нь түүний жинхэнэ

эзэмшигч мөн байх тохиолдолд ногдуулах татварын хэмжээ нь ногдол ашгийн нийт дүнгийн 10 хувиас хэтрэхгүй байна.

Энэ заалт нь компанийн ногдол ашиг хувиарлахаас өмнөх ашгийн татварт пөлөөлөхгүй.

3. Энэ зүйлд “Ногдол ашиг” гэж, хувьцаа буюу ашигт тооцогддог бусад эрхийн орлого, үүнд орийн нэхэмжлэл орохгүй, болон ногдол ашгийн хувиарлалт хийж буй компанийн оршин суудаг Улсын хуулийн дагуу хувьцааны орлогын адил татварт хамаарагддаг бусад үнэт цаасны орлогыг хэлнэ.

4. Хэрэв ногдол ашгийн эрхийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог бөгөөд ногдол ашиг төлөгч компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газар буюу бие даасан хувийн үйлчилгээ эрхэлдэг тогтмол байраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа явуулдаг ба ногдол ашиг хүртэж байгаа нь хэрэг дээрээ энэ төлөөлөгчийн газар буюу тогтмол байр байгаагаар шууд хамааралтай бол 1 ба 2 дугаар заалтыг баримтлахгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Энэхүү Хэлэлцээрийн бусад аливаа заалтыг үл харгалзан, Хэлэлцэн тохирогч улсын байнгын оршин суугч нэг компани Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газар бол энэ төлөөлөгчийн газрын ашигт Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын хуулийн дагуу нэмэлт татвар ногдож болох боловч ийнхүү тооцсон нэмэлт татвар нь тухайн нөгөө Улсад дээрхи ашигт ногдуулсан орлогын татвар болон бусад татварыг дээрхи ашгаас хассаны дараах ашгийн 5 хувиас хэтрэхгүй байна.

11 дүгээр зүйл. Хүү

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлөгдсөн хүүд нөгөө Улс татвар ногдуулж болно.
2. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон хүүд тус Улсын хуулийн дагуу татвар ногдуулж болох хэдий ч хэрэв хүү хүлээн авагч түүний жинхэнэ эзэмшигч нь бол ногдуулах татварын хэмжээ нийт хүүний 10 хувиас хэтрэхгүй.
3. Хэрэв Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж байгаа хүү нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын Засгийн газрын болон Төв Банкны өрийн нэхэмжлэлийн дагуу төлөгдсөн бол 2 дугаар заалтыг үл харгалзан тус Улсад татвараас чөлөлөгдөнө.
4. Энэ зүйлд тусгагдсан "Хүү" гэсэн нэр томъёонд барьцаагаар баталгаажуулсан болон зээлдэгчийн ашигт багтах эрхтэй эсэхийг үл харгалзан бүх төрлийн өрийн нэхэмжлэлээс үүссэн орлого, тодруулбал засгийн газрын үнэт цаас, бонд буюу өрийн бичгээс орох орлого, түүнчлэн эдгээр үнэт цаастай холбоотой урамшууллын болоод шагналын орлого орно. Харин төлбөр тооцоо хожимдуулсны торгууль нь энэхүү зүйлд дурдсан хүүд тооцогдохгүй.
5. Хүүгийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суудаг, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газраараа дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж хүү нь бий болж байдаг, эсвэл тогтсон ажлын байрандаа бие даан хувиараа ажил үйлчилгээ үзүүлдэг бөгөөд өрийн нэхэмжлэлийн дагуу төлөгдсөн хүү нь төлөөлөгчийн газар буюу тогтсон ажлын байртай хамааралтай бол энэ зүйлийн 1, 2 дугаар заалтууд үл хамаарна. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.
6. Хүү төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрөө буюу уг Улсын байнга оршин суугч бол хүүг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Нөгөө талаар Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч эсэхийг үл харгалзан хүүг төлөгч этгээд Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газартай бөгөөд үүнтэй холбогдон хүү төлөгдөж, уг хүү энэ төлөөлөгчийн газарт эсвэл товлосон газарт бий болж байгаа бол дээрх төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газар оршиж байгаа Улсад хүү бий болсон гэж үзнэ.

7. Хэрэв хүү төлөгч болон хүү авах эрхийн жинхэнэ эзэмшигчийн хооронд эсвэл тэдгээрийн болон өөр бусад этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан төлж буй хүүгийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй байсан үед хүү төлөгч болон жинхэнэ эзэмшигч хоёр хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрч байвал энэ зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан сүүлд дурдсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд төлбөрийн илүү гарсан хэсэгт Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу энэхүү Хэлэлцээрийн бусад заалтыг харгалзан татвар ногдуулж болно.

12 дугаар зүйл. Эрхийн шимтгэл

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлөгдсөн эрхийн шимтгэлд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон эрхийн шимтгэлд тус Улсын хуулийн дагуу татвар ногдуулж болох хэдий ч хэрэв эрхийн шимтгэл хүлээн авагч түүний жинхэнэ эзэмшигч нь бол ногдуулах татварын хэмжээ нийт эрхийн шимтгэлийн 10 хувиас хэтрэхгүй.

3. Энэхүү зүйлд хэрэглэгдэж буй "эрхийн шимтгэл" гэсэн нэр томъёонд уран зохиолын хэвлэн нийтлэх эрх, урлаг, уран сайхан болон шинжлэх ухааны бүтээл, түүний дотор уран сайхны кино, буюу радио болон телевизийн нэвтрүүлэгт ашигласан бичлэг буюу кино, патент, барааны тэмдэг болон дизайн, модель, зураг төсөл болон нууц томъёолол буюу процессийг ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсэн, буюу үйлдвэр, худалдаа буюу шинжлэх ухааны туршлагатай холбогдсон мэдээллийг ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсний төлөө төлж буй бүх төрлийн төлбөр хамаарна.

4. Хэрэв эрхийн шимтгэлийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан үйл ажиллагаагаа явуулдаг бөгөөд тэнд энэхүү орлого бий болж байгаа, эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад оршдог товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ хийдэг түүнчлэн эрхийн шимтгэлийн төлбөр авах эрх буюу хөрөнгө нь хэрэг дээрээ энэхүү төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлсон газарт шууд хамааралтай бол энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг баримтлахгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Эрхийн шимтгэл төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрөө, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгж буюу уг Улсын байнга оршин суугч бол уг эрхийн шимтгэлийг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ.

Нөгөө талаар Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суудаг эсэхийг үл харгалзан эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөгч этгээд уг Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газраар дамжуулан эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөх үүрэг хүлээдэг бол тэрхүү төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газрын оршиж байгаа Улсад эрхийн шимтгэлийг бий болсон гэж үзнэ.

6. Хэрэв эрхийн шимтгэл төлөгч болон эрхийн шимтгэл авах эрхийн жинхэнэ эзэмшигчийн хооронд эсвэл тэдгээрийн болон өөр бусад этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан төлж буй эрхийн шимтгэлийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй байсан үед эрхийн шимтгэл төлөгч болон жинхэнэ эзэмшигч хоёр хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрч байвал энэ зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан сүүлд дурдсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд төлбөрийн илүү гарсан хэсэгт Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу энэхүү Хэлэлцээрийн бусад заалтыг харгалзан татвар ногдуулж болно.

13 дугаар зүйл. Хөрөнгө борлуулсны орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байгаа энэхүү Хэлэлцээрийн 6 дугаар зүйлд хамаарах үл хөдлөх хөрөнгө борлуулснаас олсон орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газрын үйл ажиллагаанд ашиглагддаг хөдлөх хөрөнгийн зарим хэсэг буюу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчаас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж буй товлосон газарт харьяалагдах хөдлөх хөрөнгийг худалдаж борлуулснаас орох орлого, мөн түүнчлэн ийм төлөөлөгчийн газар (дангаар эсвэл бүх аж ахуйн газрын хамт) буюу ийм товлосон газрыг худалдаж борлуулснаас орох орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсын компани нь олон улсын шугамд ашиглагдаж байсан хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгсэл буюу эдгээр хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслийн үйл ажиллагаанд хамаарагдах хөрөнгө худалдаж борлуулснаас олсон орлогод зөвхөн тус Улсад татвар ногдуулна.

4. 1, 2 ба 3 дугаар заалтуудад зааснаас өөр бусад хөрөнгө борлуулсны орлогод зөвхөн борлуулагчийн байнга оршин суудаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

14 дүгээр зүйл. Бие даасан хувийн ажил үйлчилгээ

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчаас мэргэжлийн үйлчилгээ үзүүлсэн, эсвэл бие даасан шинжтэй аливаа бусад үйл ажиллагаа явуулснаас олох орлогод зөвхөн тус Улсад татвар ногдуулна. Гэхдээ дараах нөхцөлүүдэд уг орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно:

а) хэрэв байнга оршин суугч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад өөрийн үйл ажиллагааг явуулахад байнга ашиглаж болох тогтсон ажлын байртай бол Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс түүний орлогын зөвхөн тогтсон ажлын байранд хамаарах хэсэгт татвар ногдуулж болно; эсвэл

б) хэрэв байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байсан нийт хугацаа нь аль нэг санхүүгийн жил эхэлснээс буюу төгсснөөс хойш 12 сарын хугацаанд нэмж тооцоход 183 өдөр буюу түүнээс давсан бол энэ хугацаанд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад явуулсан үйл ажиллагаанд хамаарах орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. "Мэргэжлийн ажил үйлчилгээ" гэж эмч, мэс засалч, хуульч, инженер, архитекторч, шүдний эмч болон нягтлан бодогч нарын бие даасан үйл ажиллагааг хэлэхийн сацуу гол төлөв шинжлэх ухаан, урлаг, уран зохиол, боловсрол болон багшлах бие даасан үйл ажиллагааг хэлнэ.

3. "Тогтсон ажлын байр" гэж энэхүү гэрээний зорилгод нийцүүлэн хувь хүн бие даасан бүрэн буюу хагас ажил үйлчилгээ үзүүлэх өрөө эсвэл ажлын байрыг ойлгоно.

15 дугаар зүйл. Бие даасан бус хувийн үйлчилгээ

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ажил үйлчилгээ эрхлээгүйгээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн ажил хийж авсан цалин хөлс болон түүнтэй адилтгах бусад төлбөрт 16, 18 ба 19 дүгээр зүйлүүдэд заасанчлан зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна. Гэхдээ хэрэв Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ажил хийж байгаа бол түүнээс олсон цалин хөлсөнд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. 1 дүгээр заалтыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ажлын хөлсөнд олгосон цалин хөлсөнд зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч эхний Улсад дор дурдсан нөхцөлд татвар ногдуулна:

а) цалин хөлс авагч нь аль нэг санхүүгийн жил эхэлснээс буюу дууссанаас хойш 12 сарын хугацаанд 183 өдөр буюу түүнээс дээш хугацаагаар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байсан бол; мөн

б) цалин хөлсийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суудаггүй ажил олгогч өөрөө, эсвэл түүний нэрийн өмнөөс төлсөн бол; мөн

в) цалин хөлсийг ажил олгогчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газар буюу тогтсон ажлын байр нь төлөөгүй бол.

3. Энэ зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтуудыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс олон улсын тээвэр хийж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгсэл дээр ажил гүйцэтгэж олсон орлогод тус Улсад татвар ногдуулж болно.

16 дугаар зүйл. Захирлын цалин хөлс

Хэлэлцэн тохирогч Улсын оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь компанийн Захирлуудын зөвлөл болон түүнтэй адилтгах өөр бусад нэгжийн гишүүний хувьд авсан цалин хөлс болон түүнтэй адилтгах бусад төрлийн төлбөрт нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

17 дугаар зүйл. Урлагийн ажилтнууд ба тамирчид

1. Энэхүү Хэлэлцээрийн 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч театр, кино, радио буюу телевизийн урлагийн ажилтан, хөгжимчин буюу тамирчны хувьд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад хувийн ажил үйлчилгээ, тоглолт хийж олсон орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Урлагийн ажилтан буюу тамирчны олсон орлого өөрт нь бус харин өөр нэг этгээдэд ногдож байгаа тохиолдолд уг орлогод 7, 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан ажил үйлчилгээ, тоглолт болсон Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулж болно.

18 дугаар зүйл. Тэтгэвэр

1. Энэхүү хэлэлцээрийн 19 дүгээр зүйлийн 2 дугаар заалтыг үндэс болгон Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн урьд хийж

байсан ажилтай нь холбоотой олгосон тэтгэвэр болон түүнтэй адилтгах бусад төлбөрт зөвхөн тухайн Улсад татвар ногдуулна.

2. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нийгмийн даатгалын тухай хуулийн дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч хувь хүний авсан төлбөрт 1 дүгээр заалтыг үл харгалзан нөгөө Улсад татвар ногдуулна.

19 дүгээр зүйл. Төрийн албаны үйлчилгээ

1.

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсад алба хашиж байсны хувьд хувь хүнд олгосон тэтгэврээс бусад цалин хөлс ба түүнтэй адилтгах бусад төлбөрт зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна.

б) Гэхдээ хувь хүн нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад алба хашиж байгаа бөгөөд тэр Улсын байнга оршин суугч бол дараах тохиолдолд дээрх цалин хөлс болон түүнтэй адилтгах бусад төлбөрт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулна. Хэрвээ:

I/ нөгөө Улсын харъяат бол; эсвэл

II/ зөвхөн үйлчилгээ үзүүлэх зорилгоор тэр Улсын байнга оршин суугч болоогүй.

2.

а) Хэлэлцэн тохирогч Улс бий болгосон сангаас тухайн Улсад үйлчилгээ үзүүлсэний төлөө хувь этгээдэд олгосон аливаа тэтгэвэрт зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна.

б) Гэхдээ хувь хүн нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнгын оршин суугч бөгөөд тэр улсын харъяат бол дээр дурдсан тэтгэвэрт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулна.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсын явуулж буй үйл ажиллагаатай холбоотойгоор үзүүлсэн үйлчилгээний хувьд олгосон цалин болон түүнтэй адилтгах бусад хөлс, тэтгэвэрт 15,16 ба 18 дугаар зүйлүүд хамаарна.

20 дугаар зүйл. Багш нар болон судлаачид

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ирэхийнхээ өмнө Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч байсан буюу одоо хэвээр байгаа хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын их сургууль, коллеж, сургууль буюу ашгийн төлөө бус тэр Улсын Засгийн газрын хүлээн зөвшөөрсөн

боловсролын байгууллагад урилгаар зөвхөн хичээл заах буюу судалгаа хийх эсвэл аль алиныг нь хийх зорилгоор Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад анх ирсэн өдрөөс хойш хоёроос дээшгүй жилийн хугацаанд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байгаа бол уг хувь этгээдийн хичээл зааж, судалгаа хийж олсон аливаа цалин хөлсийг нөгөө Улсад татвараас чөлөөлнө.

2. Энэ зүйлийн 1 дүгээр заалтад заасан үндэслэлүүд нь хувь этгээдийг зөвхөн Засгийн газар нь эсвэл Засгийн газрын эрх бүхий байгууллагаас илгээсэн тохиолдолд үйлчилнэ.

3. Энэ зүйлийн 1 дүгээр заалтад заасан үндэслэлүүд нь нийтийн ашиг сонирхолын төлөө бус харин тодорхой этгээд эсвэл этгээдүүдийн хувийн ашиг сонирхолын тулд хийгдсэн судалгааны орлогод үйлчлэхгүй.

21 дүгээр зүйл. Оюутнууд болон суралцагч

Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ирэхийнхээ өмнө Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч байсан буюу одоо хэвээр байгаа бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад боловсрох, суралцах зорилгоор ирсэн оюутан буюу сурагч өөрийн амжиргаанд, боловсролд буюу сургалтанд зориулан олсон дараах төлбөр буюу орлогыг нөгөө Улсад татвараас чөлөөлнө:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын бус гадаад эх үүсвэрээс олсон төлбөр ба орлогууд; болон

б) Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын Засгийн газраас буюу шинжлэх ухааны, боловсролын, соёлын эсвэл өөр бусад адилтгах байгууллагуудаас /амжилттай суралцсанд/ төлсөн буюу өгсөн буцалтгүй тусламж, сургалтын төлбөр, шагнал.

22 дугаар зүйл. Бусад орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн олж буй энэхүү Хэлэлцээрийн өмнөх зүйлүүдэд хөндөгдөөгүй аливаа орлогод зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна.

2. Хэрэв орлого хүлээн авагч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан үйл ажиллагаа явуулдаг эсвэл нөгөө Улс дахь тогтсон ажлын байраар дамжуулан хувийн бие даасан ажил үйлчилгээ үзүүлдэг бөгөөд уг орлого олсон эрх буюу эд хөрөнгө нь энэ төлөөлөгчийн газар буюу тогтсон ажлын байртай шууд холбоотой бол 6 дугаар зүйлийн 2

дугаар заалтад тодорхойлсон үл хөдлөх хөрөнгийн орлогоос бусад орлогод энэ зүйлийн 1 дүгээр заалт хамаарахгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

3. Энэ зүйлийн 1, 2 дугаар заалтыг үл харгалзан, Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улсад бий болсон бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнгын оршин суугч, тухайн орлогын жинхэнэ эзэмшигчийн олсон бөгөөд тухайн нөгөө Улсад татварт ногдох техникийн үйлчилгээний орлого нь нийт техникийн үйлчилгээний орлогын дүнгийн 10 илүүгүй хувиар эхэнд дурьдсан Хэлэлцэн тохирогч Улсад татварт ногдож болно.

4. Энэ зүйлд тусгагдсан "Техникийн үйлчилгээний орлого" гэдэгт техникийн, удирдлагын болоод зөвөлгөө өгөх шинж чанартай үйлчилгээ үзүүлсний төлөө төлж буй, ажил олгогчоос ажилчиндаа төлж буй төлбөрөөс бусад, аливаа хүнд төлж буй бусад төрлийн төлбөр хамаарна. Гэхдээ энэхүү Хэлэлцээрийн 14, 15 дугаар зүйлүүдэд дурьдсан үйлчилгээний төлбөрүүд энэ заалтад үл хамаарна.

ДӨРӨВДҮГЭЭР БҮЛЭГ ХӨРӨНГИЙН ТАТВАР

23 дугаар зүйл. Хөрөнгө

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрлалтай, Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн эзэмшдэг 6 дугаар зүйлд заасан үл хөдлөх хөрөнгөөр илэрхийлэгдсэн хөрөнгөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн байнгын төлөөлөгчийн газрын үйл ажиллагааны хөрөнгийн бүрэдэхүүн хэсэг болох үл хөдлөх хөрөнгөөс бусад хөрөнгөөр илэрхийлэгдсэн эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнгын оршин суугчийн бие даасан хувийн үйл ажиллагаа явуулах зорилгоор байгаа тогтмол ажлын байранд харьяалагдах үл хөдлөх хөрөнгөөс бусад хөрөнгөөр илэрхийлэгдсэн хөрөнгөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн эзэмшдэг олон улсын тээвэр хийж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслээр илэрхийлэгдсэн хөрөнгө болон эдгээр

тээврийн хэрэгслүүдийн үйл ажиллагаанд хамаарагдах үл хөдлөх хөрөнгөнөөс бусад хөрөнгөд зөвхөн тус Улсад татвар ногдуулна.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн бусад бүх төрлийн хөрөнгөд зөвхөн тус Улсад татвар ногдуулна.

ТАВДУГААР БҮЛЭГ

ДАВХАР ТАТВАРЫГ АРИЛГАХ АРГА

24 дүгээр зүйл. Давхар татвар ногдуулахгүй байх

Давхар татварыг дараах байдлаар арилгана:

Энэхүү Хэлэлцээрийн заалтуудын дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болох орлого (ашиг) буюу хөрөнгө эзэмшиж байгаа бол эхэнд дурьдсан Хэлэлцэн тохирогч Улс:

а) тухайн байнгын оршин суугчийн орлого (ашиг)-д ногдох татвараас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлсөн орлогын татвартай тэнцүү хэмжээний дүнг хасаж тооцохыг;

б) тухайн байнгын оршин суугчийн үл хөдлөх хөрөнгөд ногдох татвараас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлсөн үл хөдлөх хөрөнгийн татвартай тэнцүү хэмжээний дүнг хасаж тооцохыг тус тус зөвшөөрнө.

Гэвч, дээрхи аль ч тохиолдолд хасалтын хэмжээ нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад орлого (ашиг) буюу үл хөдлөх хөрөнгөд ногдуулах татварын дүн нь тэдгээрийг хасалт хийхээс өмнө тооцогдсон байсан орлого (ашиг) буюу үл хөдлөх хөрөнгийн татварын дүнгээс хэтрэхгүй байна.

ЗУРГААДУГААР БҮЛЭГ

ТУСГАЙ ЗААЛТ

25 дугаар зүйл. Ялгаварлан гадуурхах явдал гаргахгүй байх

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын харъяат Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын харъяаттай, татвар төлөх болон түүнтэй холбоотой бусад шаардлагын

хувьд, адил нөхцөлд байгаа буюу адил нөхцөлд, ялангуяа оршин байх газартай холбоотойгоор, байхаас өөр буюу илүү хүндрэлтэй нөхцөлд байх ёсгүй.

2. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн төлөөлөгчийн газрын татвар төлөх нөхцлийг нөгөө Улсын түүнтэй адилтгах төрлийн үйл ажиллагаа явуулдаг аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх нөхцлөөс тааламжтай бус байх ёсгүй. Энэ заалт нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчдыг иргэний эрх, гэр бүлийн хариуцлагын хувьд Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн байнга оршин суугчдийн адил татвараас хөнгөлөх, чөлөөлөх, багасгах эрх эдлүүлэх үүрэг хүлээлгэх ёстой гэсэн утгаар хэрэглэгдэхгүй.

3. 9, 11 дүгээр зүйлийн харгалзан 1, 7 дугаар заалт буюу 12 дугаар зүйлийн 6 дугаар заалтыг хэрэглэхээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн татвар ногдох ашгийг тодорхойлохдоо тухайн аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдэд төлсөн хүү, эрхийн шимтгэл болон бусад төлбөрийг эхэнд дурьдсан Улсын байнга оршин суугчид төлсөнтэй ижил нөхцлийн дор хасагдаж тооцогдох ёстой. Түүнчлэн, Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн татвар ногдох хөрөнгийг тооцохдоо уг аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнгын оршин суугчид төлөх аливаа өрийг эхэнд дурьдсан Улсын байнгын оршин суугчид хорогдуулсантай адил нөхцөлөөр хасаж тооцох ёстой.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн хөрөнгийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч нэг буюу хэсэг этгээд, шууд буюу шууд бусаар, бүхэлд нь буюу хэсэгчлэн өмчилж эсвэл хянадаг бол Хэлэлцэн тохирогч Улсын эдгээр аж ахуйн нэгжүүд бусад ижил төрлийн үйл ажиллагаа явуулдаг аж ахуйн нэгжийн татвар төлөлт болон холбогдох шаардлагуудаас өөр буюу илүү хүндрэлтэй татварт хамрагдахгүй.

26 дугаар зүйл. Тохиролцох журам

1. Хэрэв хувь этгээд Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс буюу хоёр Улс хоёулаа энэхүү Хэлэлцээрт заагдаагүй татвар түүнд ногдуулсан буюу ногдуулах тохиолдолд тухайн Улсуудын дотоодын хууль тогтоомжийн заалтуудыг үл харгалзан байнга оршин суугаа Хэлэлцэн тохирогч Улсын эрх бүхий байгууллагад буюу тухайн нөхцөл нь 25 дугаар зүйлийн 1 дүгээр заалтад хамаарч байвал өөрийн харьяат Хэлэлцэн тохирогч Улсад асуудал тавина. Тухайн асуудлыг энэхүү Хэлэлцээрт заагдаагүй татвар ногдуулж байна гэж анх мэдсэнээс хойш 3 жилийн дотор гаргаж тавих ёстой.

2. Гомдлыг нотлож хангалттай шийдвэр гаргах боломжгүй бол Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллага энэхүү Хэлэлцээрт заагдаагүй татвар ногдуулахгүй байх зорилгоор харилцан тохирох бүх арга хэмжээ авна. Аливаа тохиролцоог Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомжийн цаг хугацааны хязгаарлалтыг үл харгалзан хэрэгжүүлнэ.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд энэхүү Хэлэлцээрийг тайлбарлахад, эсвэл мөрдөхөд үүсэх аливаа хүндрэлтэй эсвэл эргэлзээтэй асуудлуудыг харилцан тохирох замаар шийдвэрлэхийг эрмэлзэнэ. Түүнчлэн энэхүү Хэлэлцээрт тусгагдаагүй татварын давхардлыг арилгах нөхцлүүдийн талаар тэд хамтран зөвлөлдөж болно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь энэ зүйлийн эхний гурван заалтын талаар тохиролцоонд шууд хүрэх зорилгоор өөр хоорондоо харилцаж болно. Тохиролцоонд хүрэх нь зөв алхам бол Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагуудын төлөөлөгчид санал солилцох зорилгоор биечлэн уулзаж болно.

27 дугаар зүйл. Мэдээлэл солилцох

1. Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллагууд энэхүү Хэлэлцээрт хамрагдах татварын талаарх хоёр Улсын хууль тогтоомж болон уг Хэлэлцээрийн заалтуудыг биелүүлэхэд шаардагдах мэдээллийг харилцан солилцох бөгөөд татвар ногдуулалт нь энэхүү Хэлэлцээр түүний дотор татвар төлөхөөс зайлсхийх явдлаас урьдчилан сэргийлэх арга хэмжээнд харшлах ёсгүй. Харилцан мэдээлэл солилцох нь 1 дүгээр зүйлээр хязгаарлагдахгүй. Хэлэлцэн тохирогч Улсын хүлээн авсан мэдээллийг өөрийн улсын мэдээлэл хадгалах хуулийн дагуу нууцалж зөвхөн энэхүү Хэлэлцээрт хамаарагдах татварын хэмжээг тогтоох буюу хураахтай холбогдсон этгээдүүд буюу эрх барих байгууллагуудад (шүүх, захиргааны байгууллагыг оролцуулан) мэдэгдэх эрхтэй. Тэдгээр этгээд буюу эрх барих байгууллагууд нь уг мэдээллийг зөвхөн энэхүү зорилгод ашиглана. Түүнчлэн тэд дээрх мэдээллийг олон нийтийн шүүхийн протокол, шүүхийн шийдвэрт тусгаж болно.

2. Ямарч тохиолдолд 1 дүгээр зүйлийн заалтууд нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад дараах үүргийг хүлээлгэх ёсгүй:

а) Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улсын хууль тогтоомж, захиргааны хэм хэмжээнд харшлах захиргааны арга хэмжээ хэрэгжүүлэх;

б) Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улсын хууль тогтоомж буюу захиргааны ердийн үйл ажиллагааны дагуу олж үл болох мэдээллээр хангах;

в) Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улсын аливаа худалдаа, түүний үйл явц, аж ахуй, аж үйлдвэр, арилжаа буюу мэргэжлийн нууц алдагдуулах эсвэл нийгмийн хэв журамд харшлах мэдээллээр хангах.

28 дугаар зүйл. Дипломат ба консулын төлөөлөгчийн газрын ажилтнууд

Энэхүү Хэлэлцээр нь олон улсын эрх зүйн ерөнхий хэм хэмжээ болон тусгай хэлэлцээрүүдэд заасны дагуу дипломат буюу консулын ажилтнуудын санхүүгийн эрх дархыг үл хөндөнө.

ДОЛООДУГААР ЗҮЙЛ

ЭЦСИЙН ЗААЛТ

29 дүгээр зүйл. Хүчин төгөлдөр болох

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсууд шаардагдах дотоод нөхцөл, журмыг бүрдүүлсэн тухайгаа харилцан мэдэгдсний дараа энэхүү Хэлэлцээр хүчин төгөлдөр үйлчилж эхлэнэ.

2. Энэ зүйлийн 1 дүгээр заалтад дурдсан эцсийн мэдэгдлийг хүлээн авсан өдрөөс хойш 15 хоногийн дараа энэхүү Хэлэлцээр хүчин төгөлдөр болох бөгөөд түүний заалтууд:

а) Хэлэлцээр хүчин төгөлдөр болсон жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр буюу 1-нээс хойш олсон орлогоос эх үүсвэрт нь суугтгасан татварууд;

б) Хэлэлцээр хүчин төгөлдөр болсон жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр буюу 1-нээс хойш эхлэх аливаа татварын хугацаанд төлбөл зохих бусад татваруудад үйлчилж эхлэнэ.

30 дугаар зүйл. Дуусгавар болох

Энэхүү Хэлэлцээрийг Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс цуцлах хүртэл хүчин төгөлдөр мөрдөнө. Энэхүү Хэлэлцээр хүчин төгөлдөр болсноос хойш 5 жилийн дараагийн хуанлийн жил дуусахаас 6 сараас өмнө Хэлэлцэн тохирогч аль ч Улс дипломат шугамаар бичгээр мэдэгдэж уг

Хэлэлцээрийг цуцлаж болно. Энэ тохиолдолд энэхүү Хэлэлцээр доор заасан татваруудын хувьд хүчин төгөлдөр байхаа болино.

а) цуцлах тухай бичгээр мэдэгдэл өгсөн жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр буюу 1-нээс хойш олсон орлогын эх үүсвэрт нь суутгалаар төлсөн татварууд;

б) цуцлах тухай бичгээр мэдэгдэл өгсөн жилийн дараагийн хуанлийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр буюу 1-нээс хойш эхлэх аливаа татварын хугацаанд төлбөл зохих бусад татварууд.

Дээр дурдсаныг нотолж, энэхүү Хэлэлцээрт зохих ёсоор эрх олгогдсон дараах хүмүүс гарын үсэг зурав.

Энэхүү Хэлэлцээрийг Минск хотноо 2001 оны 05 дүгээр сарын 28-ны өдөр монгол, беларусь, англи хэлээр тус бүр хоёр эх хувь үйлдсэн бөгөөд эх бичвэрүүд нь адил хүчинтэй байна. Тайлбарлахад зөрүү гарвал англи хэл дээрх эх бичвэрийг баримтлана.

МОНГОЛ УЛСЫН ЗАСГИЙН
ГАЗРЫГ ТӨЛӨӨЛЖ

БҮГД НАЙРАМДАХ БЕЛАРУСЬ
УЛСЫН ЗАСГИЙН ГАЗРЫГ
ТӨЛӨӨЛЖ

ПАГАДНЕННЕ
паміж Урадам Манголіі
і Урадам Рэспублікі Беларусь
аб пазбяганні двайнога падаткаабкладання і папярэджанні
ўхілення ад уплаты падаткаў у дачыненні да падаткаў на даходы
і маёмасць

Урад Манголіі і
Урад Рэспублікі Беларусь,

ЖАДАЮЧЫ заключыць Пагадненне аб пазбяганні двайнога падаткаабкладання і папярэджанні ўхілення ад уплаты падаткаў у дачыненні да падаткаў на даходы і маёмасць,

ПАГАДЗІЛІСЯ аб ніжэйпададзеным:

Раздзел I – ГАЛІНА ПРЫМЯНЕННЯ ПАГАДНЕННЯ

Артыкул 1

Асобы, да якіх прымяняецца Пагадненне

Дадзенае Пагадненне прымяняецца да асоб, якія з'яўляюцца рэзідэнтамі адной або абедзвух Дагаворных Дзяржаў.

Артыкул 2

Падаткі, на якія распаўсюджваецца Пагадненне

1. Дадзенае Пагадненне прымяняецца да падаткаў на даходы і маёмасць, якія спаганяюцца ад імя Дагаворнай Дзяржавы, незалежна ад спосабу іх спагнання.

2. Падаткамі на даходы і маёмасць лічацца ўсе падаткі, якія спаганяюцца з агульнай сумы даходаў, агульнай сумы маёмасці або з элементаў даходу або маёмасці, уключаючы падаткі на даходы ад адчужэння нерухомай маёмасці або маёмасці іншай, чым нерухомая маёмасць, падаткі на агульную суму зароботнай платы, якая выплачваецца прадпрыемствамі.

3. Існуючымі падаткамі, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне, з'яўляюцца, у прыватнасці:

а) у выпадку Манголіі:

(i) падаходны падатак з фізічных асобаў;

(ii) карпаратыўны падаходны падатак

(далей называны "мангольскі падатак");

- b) у выпадку Беларусі:
- (i) падатак на даходы і прыбытак прадпрыемстваў, аб'яднанняў, арганізацый;
 - (ii) падаходны падатак з грамадзян;
 - (iii) падатак на нерухомасць
- (далей называны "беларускі падатак").

4. Дадзенае Пагадненне распаўсюджваецца таксама на любыя ідэнтычныя або па сутнасці аналагічныя падаткі, якія спаганяюцца пасля даты падпісання дадзенага Пагаднення ў дадатак да існуючых падаткаў, упамянутых у пункце 3, або замест іх. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў паведамляюць адзін аднаму аб любых істотных змяненнях, унесеныя ў іх падатковае заканадаўства, на працягу па магчымасці кароткага перыяду часу пасля такіх змяненняў.

Раздзел II – АЗНАЧЭННІ

Артыкул 3

Агульныя азначэнні

1. Для мэт дадзенага Пагаднення, калі з кантэксту не вынікае іншае:

а) тэрміны "адна Дагаворная Дзяржава" і "другая Дагаворная Дзяржава" абазначаюць, у залежнасці ад кантэксту, Манголію або Беларусь;

б) тэрмін "Манголія" пры выкарыстанні ў геаграфічным сэнсе абазначае тэрыторыю Манголіі і любую вобласць, у якой дзейнічае падатковае заканадаўства Манголіі, у той меры, у якой Манголія ажыццяўляе ў такой вобласці суверэнныя правы па выкарыстанню сваіх прыродных рэсурсаў у адпаведнасці з міжнародным правам;

с) тэрмін "Беларусь" абазначае Рэспубліку Беларусь і, пры выкарыстанні ў геаграфічным сэнсе, абазначае тэрыторыю, якая знаходзіцца пад суверэнітэтам Рэспублікі Беларусь і якая ў адпаведнасці з заканадаўствам Беларусі і міжнародным правам знаходзіцца пад юрысдыкцыяй Рэспублікі Беларусь;

д) тэрмін "асоба" уключае фізічную асобу, кампанію і любое іншае аб'яднанне асоб;

е) тэрмін "кампанія" абазначае:

(i) у Манголіі – любую карпаратыўную арганізацыю або іншую арганізацыю, якая разглядаецца ў якасці кампаніі ці карпаратыўнай арганізацыі ў адпаведнасці з дзеючым падатковым заканадаўствам;

(ii) у Беларусі – любую юрыдычную асобу або любую арганізацыю, якая разглядаецца ў якасці юрыдычнай асобы для мэт падаткаабкладання;

f) тэрміны “прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы” і “прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы” абазначаюць адпаведна: прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, і прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт другой Дагаворнай Дзяржавы;

g) тэрмін “грамадзянін” абазначае:

(i) любую фізічную асобу, якая мае грамадзянства Дагаворнай Дзяржавы;

(ii) любую юрыдычную асобу, таварыства або асацыяцыю, якія атрымліваюць свой статус як такі паводле заканадаўства, дзеючага ў Дагаворнай Дзяржаве;

h) тэрмін “міжнародная перавозка” абазначае любую перавозку марскім, паветраным суднам, аўтамабільным або чыгуначным транспартным сродкам, якое эксплуатаецца прадпрыемствам, што з’яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, за выключэннем выпадкаў, калі марское, паветранае судна, аўтамабільны або чыгуначны транспартны сродак эксплуатаецца выключна паміж пунктамі ў другой Дагаворнай Дзяржаве;

i) тэрмін “кампетэнтны орган” абазначае:

(i) у выпадку Манголіі – Міністра фінансаў або яго паўнамоцнага прадстаўніка;

(ii) у выпадку Беларусі – Дзяржаўны падатковы камітэт Рэспублікі Беларусь або яго паўнамоцнага прадстаўніка.

2. Што датычыць прымянення дадзенага Пагаднення Дагаворнай Дзяржавай, то любы тэрмін, не азначаны ў ім, мае, калі з кантэксту не вынікае іншае, тое значэнне, якое ён мае паводле заканадаўства гэтай Дагаворнай Дзяржавы ў адносінах да падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне.

Артыкул 4

Рэзідэнт

1. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін “рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы” абазначае любую асобу, якая паводле заканадаўства гэтай Дзяржавы падлягае падаткаабкладанню ў ім на падставе месцажыхарства, пастаяннага месцазнаходжання, месца кіравання месца рэгістрацыі або любой іншай аналагічнай

прыкметы. Гэты тэрмін, аднак, не распаўсюджваецца на асобу, якая падлягае падаткаабкладанню ў гэтай Дзяржаве толькі ў адносінах да даходаў з крыніц у гэтай Дзяржаве або маёмасці, якая знаходзіцца ў ей.

2. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, яе становішча вызначаецца наступным чынам:

а) яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна мае пастаяннае жыллё; калі яна мае пастаяннае жыллё ў абедзвюх Дзяржавах, яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна мае больш цесных асабістых і эканамічных сувязі (цэнтр жыццёвых інтарэсаў);

б) калі Дзяржава, у якой знаходзіцца цэнтр яе жыццёвых інтарэсаў, не можа быць вызначана, або калі яна не мае пастаяннага жылля ні ў адной з Дзяржаў, яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна звычайна пражывае;

с) калі яна звычайна пражывае ў абедзвюх Дзяржавах або калі яна звычайна не пражывае ні ў адной з іх, яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца;

д) калі кожная Дзяржава лічыць яе сваім грамадзянінам або калі яна не з'яўляецца грамадзянінам ніводнай з Дагаворных Дзяржаў, то кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў вырашаюць пытанне па ўзаемнай згодзе.

3. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 асоба, якая не з'яўляецца фізічнай асобай, з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, абедзве Дагаворныя Дзяржавы вырашаюць пытанне па ўзаемнай згодзе.

Артыкул 5

Пастаяннае прадстаўніцтва

1. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін “пастаяннае прадстаўніцтва” абазначае пастаяннае месца дзейнасці, праз якое цалкам або часткова ажыццяўляецца камерцыйная дзейнасць прадпрыемства.

2. Тэрмін “пастаяннае прадстаўніцтва” ўключае, у прыватнасці:

- а) месца кіравання;
- б) аддзяленне;
- с) кантору;
- д) фабрыку;

- е) майстэрню;
- ф) руднік, нафтавую або газавую свідравіну, кар'ер або любое іншае месца здабычы прыродных рэсурсаў;
- г) памяшканне, якое выкарыстоўваецца для збыту тавараў або вырабаў.

3. Тэрмін “пастаяннае прадстаўніцтва” таксама ўключае:

а) будаўнічую пляцоўку, будаўнічы, мантажны ці зборачны аб'ект або звязаную з ім наглядную дзейнасць, калі толькі такая пляцоўка, аб'ект або дзейнасць доўжыцца на працягу перыяду, які перавышае 12 месяцаў;

б) аказанне паслуг, уключаючы кансультацыйныя паслугі, прадпрыемствам праз супрацоўнікаў або іншы персанал, наняты прадпрыемствам для такой мэты, толькі калі дзейнасць такога характару працягваецца (у адносінах да аднаго і таго ж або звязанага з ім аб'екта) унутры краіны на працягу перыяду ці перыядаў, якія складаюць больш 6 месяцаў на працягу любога дванаццацімесячнага перыяду.

4. Нягледзячы на папярэднія палажэнні гэтага артыкула, тэрмін “пастаяннае прадстаўніцтва” не разглядаецца як уключаючы:

а) выкарыстанне збудаванняў выключна ў мэтах захоўвання, дэманстрацыі або пастаўкі тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству;

б) утрыманне запасу тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству, выключна ў мэтах захоўвання, дэманстрацыі або пастаўкі;

в) утрыманне запасу тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству, выключна ў мэтах перапрацоўкі другім прадпрыемствам;

г) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна ў мэтах закупкі тавараў або вырабаў або для збірання інфармацыі для прадпрыемства;

д) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна ў мэтах ажыццяўлення для прадпрыемства любой іншай дзейнасці падрыхтоўчага або дапаможнага характару;

е) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для любога спалучэння відаў дзейнасці, згаданых у падпунктах “а”–“е”, пры ўмове, што такая дзейнасць у цэлым пастаяннага месца дзейнасці, якая вынікае з гэтага спалучэння, мае падрыхтоўчы або дапаможны характар.

5. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2, калі асоба – іншая, чым агент з незалежным статусам, да якой прымяняецца пункт 7,

дзеінічае ад імя прадпрыемства і мае, і звычайна выкарыстоўвае ў Дагаворнай Дзяржаве паўнамоцтвы заключаць кантракты ад імя прадпрыемства, то лічыцца, што гэта прадпрыемства мае пастаяннае прадстаўніцтва ў гэтай Дзяржаве ў адносінах да любой дзейнасці, якую гэта асоба ажыццяўляе для прадпрыемства, калі дзейнасць такой асобы не абмежавана той, якая прадстаўлена ў пункце 4, і якая, калі яна ажыццяўляецца праз пастаяннае месца дзейнасці, не робіць гэта пастаяннае месца дзейнасці пастаянным прадстаўніцтвам згодна палажэнням гэтага пункта.

6. Нягледзячы на папярэднія палажэнні гэтага артыкула, лічыцца, што страхавое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы, за выключэннем выпадкаў перастраховання, мае пастаяннае прадстаўніцтва ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі яно збірае прэміі на тэрыторыі гэтай другой Дзяржавы або страхуе размешчаныя там рызыкі праз асобу іншую, чым агент з незалежным статусам, да якога прымяняецца пункт 7.

7. Прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы не разглядаецца як тое, што мае пастаяннае прадстаўніцтва ў другой Дагаворнай Дзяржаве толькі на той падставе, што яно ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай другой Дзяржаве праз брокера, камісіянера або любога другога агента з незалежным статусам пры ўмове, што гэтыя асобы дзейнічаюць у рамках сваёй звычайнай прафесійнай дзейнасці. Аднак, калі дзейнасць такога агента цалкам або амаль цалкам праводзіцца ад імя гэтага прадпрыемства, ён не разглядаецца ў якасці агента з незалежным статусам у значэнні дадзенага пункта.

8. Той факт, што кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, кантралюе або кантралюецца кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, або якая ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай другой Дзяржаве (праз пастаяннае прадстаўніцтва ці іншым чынам), сам па сабе не пераўтварае адну з гэтых кампаній у пастаяннае прадстаўніцтва другой.

Раздзел III – ПАДАТКААБКЛАДАННЕ ДАХОДУ

Артыкул 6

Даходы ад нерухомай маёмасці

1. Даходы, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад нерухомай маёмасці (уключаючы даход ад сельскай

або лясной гаспадаркі), якая знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. У дадзеным Пагадненні тэрмін “нерухомая маёмасць” мае тое значэнне, якое ён мае па заканадаўству Дагаворнай Дзяржавы, у якой знаходзіцца гэта маёмасць. Марскія, паветраныя судны, аўтамабільны і чыгуначны транспарт не разглядаюцца ў якасці нерухомай маёмасці.

3. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца да даходаў, якія атрымліваюцца ад непасрэднага выкарыстання, здачы ў арэнду або выкарыстання нерухомай маёмасці ў любой іншай форме.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 3 прымяняюцца таксама да даходаў ад нерухомай маёмасці прадпрыемстваў і да даходаў ад нерухомай маёмасці, якая выкарыстоўваецца для аказання незалежных асабістых паслуг.

Артыкул 7 **Прыбытак ад камерцыйнай дзейнасці**

1. Прыбытак прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі гэта прадпрыемства не ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць ў другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва. Калі прадпрыемства ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць, як указана вышэй, прыбытак гэтага прадпрыемства можа абкладацца падаткам у другой Дзяржаве, але толькі ў той частцы, што мае дачыненне да:

- а) гэтага пастаяннага прадстаўніцтва,
- б) продажу ў гэтай другой Дзяржаве тавараў або вырабаў такіх самых ці падобных да тых, якія прадаюцца праз гэта пастаяннае прадстаўніцтва.

2. З улікам палажэнняў пункта 3, калі прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, то ў кожнай Дагаворнай Дзяржаве гэтаму пастаяннаму прадстаўніцтву залічваецца прыбытак, які яно магло б атрымаць у выпадку, калі б яно было адасобленым і асобным прадпрыемствам, занятым такой жа або аналагічнай дзейнасцю ў такіх жа або аналагічных умовах, і дзейнічала зусім незалежна ад прадпрыемства, пастаянным прадстаўніцтвам якога яно з’яўляецца.

3. Пры вызначэнні прыбытку пастаяннага прадстаўніцтва дапускаецца вылічэнне выдаткаў, панесеных для мэт такога

пастаяннага прадстаўніцтва, уключаючы выдаткі на кіраўніцтва і агульнаадміністрацыйныя выдаткі, панесеныя як у Дагаворнай Дзяржаве, дзе размешчана пастаяннае прадстаўніцтва, так і за яе межамі.

4. Паколькі вызначэнне ў Дагаворнай Дзяржаве прыбытку, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва, на падставе прапарцыянальнага размеркавання агульнай сумы прыбытку прадпрыемства яго розным падраздзяленням з'яўляецца звычайнай практыкай, нішто ў пункце 2 не перашкаджае гэтай Дагаворнай Дзяржаве вызначыць падаткаабкладаемы прыбытак пры дапамозе такога размеркавання, як гэта прынята на практыцы; аднак выбраны метадам размеркавання павінен даваць вынікі, адпаведныя прынцыпам, змешчаным у гэтым артыкуле.

5. Ніякі прыбытак не адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва на падставе толькі закупкі пастаянным прадстаўніцтвам тавараў або вырабаў для прадпрыемства.

6. Для мэт папярэдніх пунктаў прыбытак, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва, вызначаецца штогод адным і тым жа метадам, калі толькі не будзе дастатковай і важкай прычыны для яго змены.

7. Калі прыбытак уключае віды даходаў, якія разглядаюцца асобна ў іншых артыкулах дадзенага Пагаднення, палажэнні гэтых артыкулаў не закранаюцца палажэннямі дадзенага артыкула.

Артыкул 8

Міжнародны транспарт

1. Прыбытак прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ад эксплуатацыі марскіх, паветраных суднаў, аўтамабільнага або чыгуначнага транспарту ў міжнародных перавозках абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Для мэт дадзенага артыкула прыбытак ад эксплуатацыі марскіх, паветраных суднаў, аўтамабільнага або чыгуначнага транспарту ў міжнародных перавозках уключае прыбытак ад здачы ў арэнду на падставе судна без экіпажа марскіх, паветраных суднаў, аўтамабільнага або чыгуначнага транспарту пры выкарыстанні ў міжнародных перавозках, калі прыбытак ад такой здачы ў арэнду другарадны ў адносінах да прыбытку, аб якім гаворыцца ў пункце 1.

3. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца таксама да прыбытку ад удзелу ў пуле, сумеснай дзейнасці або міжнародным транспартным агенцтве.

Артыкул 9 Асацыіраваныя прадпрыемствы

1. У выпадку, калі:

а) прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы прама або ўскосна ўдзельнічае ў кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы, або

б) адны і тыя ж асобы прама або ўскосна ўдзельнічаюць ў кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы і прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы,

і ў кожным выпадку паміж двума прадпрыемствамі ў іх камерцыйных або фінансавых узаемаадносінах ствараюцца або ўстанаўліваюцца ўмовы, што адрозніваюцца ад тых, якія мелі б месца паміж незалежнымі прадпрыемствамі, тады любы прыбытак, які мог бы быць налічаны аднаму з іх, але з-за наяўнасці гэтых умоў не быў яму налічаны, можа быць уключаны ў прыбытак гэтага прадпрыемства і, адпаведна, абкладзены падаткам.

2. У выпадку, калі адна Дагаворная Дзяржава ўключае ў прыбытак прадпрыемства гэтай Дзяржавы – і адпаведна абкладае падаткам – прыбытак, па якому прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы было абкладзена падаткам у гэтай другой Дзяржаве, і прыбытак, такім чынам уключаны, з'яўляецца прыбыткам, які быў бы налічаны прадпрыемству першай названай Дзяржавы, калі б умовы ўзаемаадносін паміж двума прадпрыемствамі былі б умовамі, якія існуюць паміж незалежнымі прадпрыемствамі, тады гэта другая Дзяржава робіць адпаведную карэкціроўку ў суме падатку, што спаганяецца з гэтага прыбытку. Пры вызначэнні такой карэкціроўкі належная ўвага аддаецца іншым палажэнням дадзенага Пагаднення, а кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў пры неабходнасці пракансультуюцца адзін з адным.

Артыкул 10 Дывідэнды

1. Дывідэнды, якія выплачваюцца кампаніяй, што з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія дывідэнды могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што выплачвае дывідэнды, і ў адпаведнасці з

заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але, калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам дывідэндаў, спаганяемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавай сумы дывідэндаў.

Дадзены пункт не закранае падаткаабкладання кампаніі ў дачыненні да прыбытку, з якога выплачваюцца дывідэнды.

3. Тэрмін “дывідэнды” пры выкарыстанні ў дадзеным артыкуле абазначае даход ад акцый ці іншых праў, якія не з'яўляюцца пазыковымі патрабаваннямі, што даюць права на ўдзел у прыбытку, а таксама даход ад іншых праў, які падлягае такому ж падатковаму рэжыму, як даходы ад акцый, у адпаведнасці з заканадаўствам той Дзяржавы, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, якая размяркоўвае прыбытак.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік дывідэндаў, які з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што выплачвае дывідэнды, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, або аказвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з размешчанай там пастаяннай базы, і холдынг, у адносінах да якога выплачваюцца дывідэнды, сапраўды адносіцца да такога пастаяннага прадстаўніцтва ці пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 ці артыкула 14 – у залежнасці ад абставін.

5. Нягледзячы на якія-небудзь іншыя палажэнні дадзенага Пагаднення, у выпадку, калі кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, мае пастаяннае прадстаўніцтва ў другой Дагаворнай Дзяржаве, прыбытак пастаяннага прадстаўніцтва можа быць падвергнуты дадатковаму падатку ў гэтай другой Дзяржаве ў адпаведнасці з яе заканадаўствам, аднак спаганяемы такім чынам дадатковы падатак не перавышае 5 працэнтаў сумы такога прыбытку пасля вылічэння з яго падатку на даход і іншых падаткаў на даходы, якія спаганяюцца ў гэтай другой Дзяржаве.

Артыкул 11

Працэнты

1. Працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія працэнты могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць, і ў адпаведнасці з

заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але, калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам працэнтаў, спаганяемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавай сумы працэнтаў.

3. Нягледзячы на палажэнні пункта 2, працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве, вызваляюцца ад падатку ў гэтай Дзяржаве, калі яны выплачваюцца на падставе пазыковага патрабавання Ураду другой Дагаворнай Дзяржавы або яе Цэнтральнага (Нацыянальнага) банку.

4. Тэрмін “працэнты” пры выкарыстанні ў дадзеным артыкуле абазначае даход ад даўгавых патрабаванняў любога віду, незалежна ад іпатэчнага забеспячэння і незалежна ад валодання правам на ўдзел у прыбытках даўжніка, і ў прыватнасці, даход ад урадавых каштоўных папер і даход ад аблігацый ці пазыковых абавязацельстваў, уключаючы прэміі і выйгрышы па гэтых каштоўных паперах, аблігацых ці пазыковых абавязацельствах. Штрафы за несвоечасовыя выплаты не разглядаюцца ў якасці працэнтаў для мэт гэтага артыкула.

5. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік працэнтаў, які з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой паўстаюць працэнты, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, або аказвае ў гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з размешчанай там пастаяннай базы, і даўгавое патрабаванне, на падставе якога выплачваюцца працэнты, сапраўды звязана з такім пастаянным прадстаўніцтвам ці пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14 – у залежнасці ад абставін.

6. Лічыцца, што працэнты ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца сама гэта Дзяржава або рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае працэнты, незалежна ад таго, з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы або не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва ці пастаянную базу, у сувязі з якімі паўстала запазычанасць, па якой выплачваюцца працэнты, і выдаткі па выплаце гэтых працэнтаў нясе такое пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, то лічыцца, што такія працэнты паўстаюць у той Дзяржаве, у якой размешчана пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

7. Калі з прычыны асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам, або паміж імі абодвума і якой-небудзь трэцяй асобай сума працэнтаў, што адносіцца да даўгаваго

патрабавання, у сувязі з якім яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам пры адсутнасці такіх адносін, то палажэнні дадзенага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй згаданай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы з належным улікам другіх палажэнняў дадзенага Пагаднення.

Артыкул 12 Роялці

1. Роялці, што ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія роялці могуць таксама абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць, і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але, калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам роялці, спаганяемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавай сумы роялці.

3. Тэрмін “роялці” пры выкарыстанні ў дадзеным артыкуле абазначае плацяжы любога віду, атрыманыя ў якасці ўзнагароджання за выкарыстанне, або за прадастаўлення права выкарыстання любога аўтарскага права на творы літаратуры, мастацтва або навукі, уключаючы кінафільмы або фільмы або пленкі, якія выкарыстоўваюцца для радыёвяшчання або тэлебачання, любога патэнта, гандлёвай маркі, чарцяжа або мадэлі, плана, сакрэтнай формулы або працэсу, або за выкарыстанне, або за прадастаўленне права выкарыстання прамысловага, камерцыйнага або навуковага абсталявання, або за інфармацыю адносна прамысловага, камерцыйнага ці навуковага вопыту.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік роялці, які з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой паўстаюць роялці, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, або аказвае ў гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з размешчанай там пастаяннай базы, і права або маёмасць, у адносінах да якіх выплачваюцца роялці, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку

прымяняюцца палажэнні артыкула 7 ці артыкула 14 – у залежнасці ад абставін.

5. Лічыцца, што роялці паўстаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца сама Дагаворная Дзяржава або рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае роялці, незалежна ад таго, з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы або не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, у сувязі з якімі ўзнікла абавязацельства выплачваць роялці, і такія роялці выплачваюцца такім пастаянным прадстаўніцтвам ці пастаяннай базай, тады лічыцца, што такія роялці ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой размешчана пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

6. Калі з прычыны асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам, або паміж імі абодвума і якой-небудзь трэцяй асобай сума роялці, якая тычыцца выкарыстання, права або інфармацыі, на падставе якіх яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам пры адсутнасці такіх адносін, палажэнні дадзенага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй упамянутай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы з належным улікам іншых палажэнняў дадзенага Пагаднення.

Артыкул 13

Даходы ад адчужэння маёмасці

1. Даходы, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад адчужэння нерухомай маёмасці, аб якой гаварылася ў артыкуле 6, размешчанай у другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Даходы ад адчужэння маёмасці, іншай, чым нерухомая маёмасць, якая складае частку камерцыйнай маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, або маёмасці, іншай, чым нерухомая маёмасць, якая адносіцца да пастаяннай базы, даступнай рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы ў другой Дагаворнай Дзяржаве для аказання незалежных асабістых паслуг, уключаючы такія даходы ад адчужэння такога пастаяннага прадстаўніцтва (асобна ці ў сукупнасці з цэлым прадпрыемствам) або пастаяннай базы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

3. Даходы, які атрымлівае прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ад адчужэння марскіх, паветраных суднаў, аўтамабільнага або чыгуначнага транспарту, якія эксплуатауюцца ў міжнародных перавозках, або маёмасці, якая тычыцца эксплуатацыі марскіх, паветраных суднаў, аўтамабільнага або чыгуначнага транспарту, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

4. Даходы ад адчужэння любой маёмасці, акрамя пералічанай у пунктах 1, 2 і 3, абкладаюцца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца асоба, якая адчужае маёмасць.

Артыкул 14 Незалежныя асабістыя паслугі

1. Даход, які атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы за прафесійныя паслугі або іншую дзейнасць незалежнага характару, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, за выключэннем наступных выпадкаў, калі такі даход таксама можа абкладацца падаткам у другой Дагаворнай Дзяржаве:

а) калі ён мае рэгулярна даступную яму пастаянную базу ў другой Дагаворнай Дзяржаве для мэт ажыццяўлення сваёй дзейнасці; у такім выпадку толькі тая частка даходу, якая тычыцца гэтай пастаяннай базы, можа абкладацца падаткам у другой Дагаворнай Дзяржаве, або

б) калі яго знаходжанне ў другой Дагаворнай Дзяржаве доўжыцца на працягу перыяду цў перыядаў, што перавышаюць у сукупнасці 183 дні ў любым дванаццацімесячным перыядзе, які пачынаецца або заканчваецца ў адпаведным падатковым годзе; у такім выпадку толькі тая частка даходу, якая атрымана ад яго дзейнасці, што ажыццяўляецца ў гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Тэрмін “прафесійныя паслугі” ўключае, у прыватнасці, незалежную навуковую, літаратурную, артыстычную, адукацыйную ці выкладчыцкую дзейнасць, таксама як і незалежную дзейнасць урачоў, адвакатаў, інжэнераў, архітэктараў, зубных урачоў і бухгалтараў.

3. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін “пастаянная база” абазначае пастаяннае месца, такое, як кабінет ці офіс, праз якое цалкам ці часткова ажыццяўляецца дзейнасць фізічнай асобы, якая прадастаўляе незалежныя асабістыя паслугі.

Артыкул 15

Залежныя асабістыя паслугі

1. З улікам палажэнняў артыкулаў 16, 18 і 19 заработная плата і іншае падобнае ўзнагароджанне, якія атрымліваюцца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы за працу па найму, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве, калі толькі праца па найму не ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве. Калі праца па найму ажыццяўляецца такім чынам, атрыманае ў сувязі з гэтым узнагароджанне можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Нягледзячы на палажэнні пункта 1, ўзнагароджанне, якое атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы за працу па найму, якая ажыццяўляецца ў другой Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў першай згаданай Дзяржаве, калі:

а) атрымальнік знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве на працягу перыяду або перыядаў, якія ў сукупнасці не перавышаюць 183 дні ў любым дванаццацімесячным перыядзе, які пачынаецца або заканчваецца ў адпаведным падатковым годзе; і

б) ўзнагароджанне выплачваецца наймальнікам ці ад імя наймальніка, які не з'яўляецца рэзідэнтам другой Дзяржавы, і

с) выдаткі па выплаце ўзнагароджанне не нясе пастаяннае прадстаўніцтва ці пастаянная база, якую наймальнік мае ў другой Дзяржаве.

3. Нягледзячы на папярэднія палажэнні гэтага артыкула, ўзнагароджанне, якое атрымліваецца за працу па найму, што ажыццяўляецца на борце марскога, паветранага судна, аўтамабільнага або чыгуначнага транспартнага сродку, якое эксплуатаецца ў міжнародных перавозках, прадпрыемствам адной Дагаворнай Дзяржавы, можа абкладацца падаткам у гэтай Дзяржаве.

Артыкул 16

Ганарары дырэктараў

Ганарары дырэктараў і іншыя падобныя выплаты, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці члена савета дырэктараў або любога іншага падобнага органа кампаніі, што з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

Артыкул 17

Артысты і спарцмены

1. Нягледзячы на палажэнні артыкулаў 14 і 15, даход, які атрымліваецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці работніка мастацтваў, такога, як артыст тэатру, кіно, радыё ці тэлебачання, або музыканта, або ў якасці спарцмена, ад яго асабістай дзейнасці як такой, што ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. У выпадку, калі даход ад асабістай дзейнасці, якая ажыццяўляецца работнікам мастацтваў ці спарцменам у такой яго якасці, налічваецца не самаму работніку мастацтваў ці спарцмену, а іншай асобе, гэты даход, нягледзячы на палажэнні артыкулаў 7, 14 і 15, можа абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой ажыццяўляецца дзейнасць работніка мастацтваў ці спарцмена.

Артыкул 18

Пенсіі

1. З улікам палажэнняў пункта 2 артыкула 19 дадзенага Пагаднення пенсіі і другое падобнае ўзнагароджанне, якія выплачваюцца рэзідэнту Дагаворнай Дзяржавы за працу па найму ў мінулым, падлягаюць падаткаабкладанню толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Нягледзячы на палажэнні пункта 1, плацяжы, якія атрымліваюцца фізічнай асобай, што з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, у адпаведнасці з заканадаўствам па сацыяльным забеспячэнні другой Дагаворнай Дзяржавы, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай другой Дзяржаве.

Артыкул 19

Дзяржаўная служба

1. а) Заработная плата і іншае ўзнагароджанне, іншае, чым пенсія, што выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай фізічнай асобе за паслугі, якія аказваюцца гэтай Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

б) Аднак такая заработная плата і другое ўзнагароджанне абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі паслугі аказваюцца ў гэтай Дзяржаве, і фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам гэтай Дзяржавы, якое:

(і) з'яўляецца грамадзянінам гэтай Дзяржавы, або

(ii) не стала резідентом гэтай Дзяржавы толькі з мэтай аказання паслуг.

2. а) Любая пенсія, якая выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай, або з фондаў, створаных ёю, фізічнай асобе за паслугі, аказаныя гэтай Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

б) Аднак такая пенсія абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі фізічная асоба з'яўляецца резідэнтам і грамадзянінам гэтай Дзяржавы.

3. Палажэнні артыкулаў 15, 16 і 18 прымяняюцца да зароботнай платы і да другога ўзнагароджання і пенсій за паслугі, якія аказваюцца ў сувязі з камерцыйнай дзейнасцю, што ажыццяўляецца Дагаворнай Дзяржавай.

Артыкул 20

Выкладчыкі і навуковыя работнікі

1. Фізічная асоба, якая з'яўляецца ці з'яўлялася резідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы непасрэдна перад прыездам у другую Дагаворную Дзяржаву і якая знаходзіцца ў гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве па запрашэнню любога універсітэта, каледжа, школы ці іншай падобнай некамерцыйнай навучальнай установы, прызнанай Урадам гэтай другой Дагаворнай Дзяржавы, на працягу перыяду, які не перавышае двух гадоў з даты яго першага прыезду ў гэтую другую Дагаворную Дзяржаву, выключна з мэтай выкладання ці правядзення навуковых даследаванняў, або аднаго і другога ў такой навучальнай установе, вызваляецца ад падаткаабкладання ў гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве ў адносінах да ўзнагароджання за выкладанне ці навуковае даследаванне.

2. Палажэнні пункта 1 гэтага артыкула прымяняюцца, толькі калі фізічная асоба накіравана самой Дагаворнай Дзяржавай ці адным з яе ўпаўнаважаных устаноў.

3. Палажэнні пункта 1 гэтага артыкула не прымяняюцца да даходу ад навуковых даследаванняў, калі такія даследаванні праводзяцца не ў дзяржаўных інтарэсах, а для асабістай выгады канкрэтнай асобы ці асоб.

Артыкул 21

Студэнты і практыканты

Студэнт, навучэнец або практыкант, які з'яўляецца або непасрэдна перад прыездам у адну Дагаворную Дзяржаву з'яўляўся

рэзідэнтам другой Дзяржавы і які знаходзіцца ў першай згаданай Дзяржаве выключна з мэтай атрымання адукацыі або праходжання практыкі, вызваляецца ад падаткаабкладання ў гэтай першай згаданай Дзяржаве ў адносінах да наступных выплат ці даходаў, атрыманых ім для мэт яго ўтрымання, адукацыі ці практыкі.

а) выплат, атрыманых з крыніц за межамі гэтай Дагаворнай Дзяржавы; і

б) стыпендый ці заахвочвальных выплат (за паспяховую вучобу ці практыку), якія дадзены Урадам любой Дагаворнай Дзяржавы або навуковай, навучальнай, культурнай ці любой іншай падобнай установай.

Артыкул 22

Іншыя даходы

1. Віды даходаў рэзідэнта Дагаворнай Дзяржавы, незалежна ад таго, дзе яны паўстаюць, не ўзгаданыя ў папярэдніх артыкулах дадзенага Пагаднення, абкладаюцца падаткамі толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Палажэнні пункта 1 не прымяняюцца да даходаў, іншых, чым даход ад нерухомай маёмасці, азначанай ў пункце 2 артыкула 6, калі атрымальнік такіх даходаў, што з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва або аказвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з размешчанай там пастаяннай базы, і права або маёмасць, у адносінах да якіх выплачваецца даход, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам ці пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14 – у залежнасці ад абставін.

3. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2 гэтага артыкула, плацяжы за тэхнічныя паслугі, якія атрымліваюцца з адной Дагаворнай Дзяржавай рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, што з'яўляецца іх сапраўдным уладальнікам і падлягае падаткаабкладанню ў гэтай другой Дзяржаве ў гэтых адносінах, могуць абкладацца падаткам у першай згаданай Дагаворнай Дзяржаве па стаўкі, якая не перавышае 10 працэнтаў валавай сумы плацяжоў за тэхнічныя паслугі.

4. Тэрмін “плацяжы за тэхнічныя паслугі” пры выкарыстанні ў дадзеным артыкуле абазначае плацяжы любога віду любой асобе, іншай, чым наёмны работнік асобы, якая ажыццяўляе выплаты, за

аказанне любых паслуг тэхнічнага, кіраўніцкага або кансультацыйнага характару. Аднак ён не ўключае плацяжы за паслугі, згаданыя ў артыкуле 14 і ў артыкуле 15 дадзенага Пагаднення.

Раздзел IV – ПАДАТКААБКЛАДАННЕ МАЁМАСЦІ

Артыкул 23

Маёмасць

1. Маёмасць, прадстаўленая нерухомай маёмасцю, аб якой гаворыцца ў артыкуле 6, і якая належыць рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы, і размешчаная ў другой Дагаворнай Дзяржаве, можа абкладацца падаткам ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Маёмасць, прадстаўленая маёмасцю, іншай, чым нерухомая маёмасць, якая складае частку камерцыйнай маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якую прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве або маёмасцю, іншай чым нерухомая маёмасць якая адносіцца да пастаяннай базы, даступнай рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы ў другой Дагаворнай Дзяржаве ў мэтах аказання незалежных асабістых паслуг, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

3. Маёмасць, прадстаўленая марскімі, паветранымі суднамі, аўтамабільнымі або чыгуначнымі транспартнымі сродкамі, якія належаць рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы і эксплуатаюцца ў міжнародных перавозках, або маёмасцю, іншай, чым нерухомая маёмасць, што адносіцца да эксплуатацыі марскіх, паветраных суднаў, аўтамабільных або чыгуначных транспартных сродкаў, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве.

4. Усе іншыя элементы маёмасці рэзідэнта Дагаворнай Дзяржавы абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

Раздзел V – МЕТАДЫ УСТАРАНЕННЯ ДВАЙНОГА ПАДАТКААБКЛАДАННЯ

Артыкул 24

Устараненне двайнога падаткаабкладання

Двойное падаткаабкладанне ўстараняецца наступным чынам:

Калі рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы атрымлівае даход (прыбытак) або валодае маёмасцю, якая ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення можа абкладацца падаткам у другой Дагаворнай Дзяржаве, першая ўпамянутае Дагаворная Дзяржава дазваляе:

а) у якасці выліку з падатку на даход (прыбытак) гэтага рэзідэнта суму, роўную падатку на даход (прыбытак), які выплачаны ў другой Дагаворнай Дзяржаве;

б) у якасці выліку з падатку на нерухомую маёмасць гэтага рэзідэнта суму, роўную падатку на нерухомую маёмасць, які выплачаны ў другой Дагаворнай Дзяржаве.

Такі вылік, аднак, у любым выпадку не павінен перавышаць той часткі падатку з даходу (прыбытку) або падатку з маёмасці, як было падлічана да прадстаўлення выліку, што адносіцца, у залежнасці ад абставін, да даходу (прыбытку) або маёмасці, якая можа абкладацца падаткам у другой Дагаворнай Дзяржаве.

Раздзел VI – СПЕЦЫЯЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 25

Недыскрымінацыя

1. Грамадзяне адной Дагаворнай Дзяржавы не падлягаюць у другой Дагаворнай Дзяржаве любому падаткаабкладанню або любому звязанаму з ім патрабаванню, іншаму або больш цяжкаму, чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім патрабаванні, якім падлягаюць або могуць падлягаць грамадзяне гэтай другой Дзяржавы пры тых жа абставінах, у прыватнасці ў адносінах да пастаяннага месцазнаходжання.

2. Падаткаабкладанне пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, не павінна быць менш спрыяльным у гэтай другой Дзяржаве, чым падаткаабкладанне прадпрыемстваў гэтай другой Дагаворнай Дзяржавы, якія ажыццяўляюць падобную дзейнасць. Дадзенае палажэнне не разглядаецца як такое, што абавязвае адну Дагаворную Дзяржаву даваць рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы якія-небудзь асабістыя ільготы, вызваленні і скідкі ў падаткаабкладанні на падставе грамадзянскага статусу або сямейных абавязацельстваў, якія яна прадастаўляе сваім асабістым рэзідэнтам.

3. За выключэннем выпадкаў, калі прымяняюцца палажэнні пункта 1 артыкула 9, пункта 7 артыкула 11 або пункта 6 артыкула

12, працэнты, роялці і іншыя выплаты, якія робяцца прадпрыемствам адной Дагаворнай Дзяржавы рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, падлягаюць, у мэтах вызначэння падаткаабкладаемага прыбытку такога прадпрыемства, вылічэнням на тых жа ўмовах, як калі б яны былі выплачаны рэзідэнту першай згаданай Дзяржавы. Падобным чынам любыя даўгі прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы падлягаюць у мэтах вызначэння падаткаабкладаемай маёмасці такога прадпрыемства, вылічэнням на тых жа ўмовах, што і даўгі рэзідэнту першай згаданай Дзяржавы.

4. Прадпрыемствы адной Дагаворнай Дзяржавы, маюць якіх цалкам ці часткова належыць аднаму ці некалькім рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы або прама ці ўскосна кантралюецца імі, не падлягаюць у першай згаданай Дзяржаве любому падаткаабкладанню або любому звязанаму з ім патрабаванню, іншаму або больш цяжкаму, чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім патрабаванні, якім падвяргаюцца або могуць падвяргацца другія падобныя прадпрыемствы першай згаданай Дзяржавы.

Артыкул 26

Працэдура ўзаемнага пагаднення

1. Калі асоба лічыць, што дзеянні адной ці абедзвюх Дагаворных Дзяржаў прыводзяць ці прывядуць да падаткаабкладання яе не ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення, яна можа, незалежна ад сродкаў абароны, прадугледжаных нацыянальным заканадаўствам гэтых Дзяржаў, прадставіць сваю справу на разгляд у кампетэнтны орган той Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнтам якой яна з'яўляецца, або, калі яе выпадак падпадае пад дзеянне пункта 1 артыкула 25, той Дагаворнай Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца. Заява павінна быць прадстаўлена на працягу трох гадоў ад першага паведамлення аб дзеяннях, якія прыводзяць да падаткаабкладання не ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення.

2. Кампетэнтны орган імкнецца, калі ён палічыць заяву абгрунтаванай, і калі ён сам не ў стане прыйсці да здавальняючага рашэння, вырашыць пытанне па ўзаемнай згодзе з кампетэнтным органам другой Дагаворнай Дзяржавы, з мэтай пазбягання падаткаабкладання, не адпавядаючага палажэнням дадзенага Пагаднення. Любая дасягнутая дамоўленасць выконваецца,

нягледзячы на якія-небудзь абмежаванні па часу, якія ёсць у нацыянальных заканадаўствах Дагаворных Дзяржаў.

3. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў імкнуцца вырашаць па ўзаемнай згодзе любыя цяжкасці або сумненні, якія ўзнікаюць пры тлумачэнні або прымяненні дадзенага Пагаднення. Яны могуць таксама кансультавацца адны з аднымі ў мэтах устаранення двайнога падаткаабкладання ў выпадках, не прадугледжаных дадзеным Пагадненнем.

4. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў могуць уступаць у прамыя кантакты адзін з адным у мэтах дасягнення пагаднення ў разуменні папярэдніх пунктаў. Калі гэта акажацца пажаданым для дасягнення пагаднення, прадстаўнікі кампетэнтных органаў Дагаворных Дзяржаў могуць сустрацца для вуснага абмену меркаваннямі.

Артыкул 27 **Абмен інфармацыяй**

1. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў абменьваюцца такой інфармацыяй, якая неабходна для выканання палажэнняў дадзенага Пагаднення або ўнутранага заканадаўства Дагаворных Дзяржаў, якое датычыць падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне ў той ступені, у якой падаткаабкладанне па гэтым заканадаўстве не супярэчыць дадзенаму Пагадненню, у прыватнасці, для папярэджвання ўхілення ад выплаты такіх падаткаў. Абмен інфармацыяй не абмяжоўваецца Артыкулам 1. Любая інфармацыя, атрыманая Дагаворнай Дзяржавай, лічыцца канфідэнцыяльнай такім жа чынам, як і інфармацыя, атрыманая ў рамках нацыянальнага заканадаўства гэтай Дзяржавы, і раскрываецца толькі асобам або органам (уключаючы суды і адміністрацыйныя органы), звязаным з вызначэннем ці збіраннем, прымусовым спагнаннем ці выкананнем пастаноў, або разглядам заяў адносна падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне. Такія асобы або органы выкарыстоўваюць інфармацыю толькі ў такіх мэтах. Яны могуць раскрываць інфармацыю ў ходзе адкрытага судовага паседжання або пры прыняцці судовых рашэнняў.

2. Ні ў якім выпадку палажэнні пункта 1 не будуць тлумачыцца як абавязваючыя адну Дагаворную Дзяржаву:

а) прымаць адміністрацыйныя меры, якія супярэчаць заканадаўству і адміністрацыйнай практыцы гэтай ці другой Дагаворнай Дзяржавы;

б) прадстаўляць інфармацыю, якую нельга атрымаць паводле заканадаўства або ў ходзе звычайнай адміністрацыйнай практыкі гэтай ці другой Дагаворнай Дзяржавы;

с) прадстаўляць інфармацыю, якая б раскрывала якую-небудзь гандлёвую, прадпрымальніцкую, прамысловую, камерцыйную ці прафесійную тайну або гандлёвы працэс ці інфармацыю, раскрыццё якой супярэчыла б дзяржаўнай палітыцы.

Артыкул 28

Члены дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў

Ніякія палажэнні дадзенага Пагаднення не закранаюць падатковых прывілей членаў дыпламатычных прадстаўніцтваў або консульскіх устаноў, дазволеных агульнымі нормаў міжнароднага права або палажэннямі спецыяльных пагадненняў.

Раздзел VII – ЗАКЛЮЧНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 29

Уваходжанне ў сілу

1. Дадзенае Пагадненне ўступае ў сілу пасля паведамлення Дагаворнымі Дзяржавамі адна адной аб выкананні ўсіх неабходных унутрыдзяржаўных працэдур.

2. Пагадненне ўваходзіць у сілу праз пятнаццаць дзён пасля даты апошняга паведамлення, пра якое гаворыцца ў пункце 1 гэтага артыкула, і яго палажэнні прымяняюцца:

а) у адносінах да падаткаў, утрыманыя ў крыніцы з даходаў, атрыманых першага ці пасля першага студзеня каляндарнага года, наступнага за годам, у якім Пагадненне ўваходзіць у сілу;

б) у адносінах да іншых падаткаў, да падаткаў, спаганяемых за любы падатковы перыяд, які пачынаецца першага ці пасля першага студзеня каляндарнага года, наступнага за годам, у якім Пагадненне ўваходзіць у сілу.

3. Ва ўзаемаадносінах паміж Манголіяй і Беларуссю многабаковае Пагадненне аб пазбягання двайнога падаткаабкладання даходаў і маёмасці фізічных асобаў, падпісанае ў Мішкельцы 27 мая 1977 года, і многабаковае Пагадненне аб пазбягання двайнога падаткаабкладання даходаў і маёмасці юрыдычных асобаў,

падпісанае ва Улан-Батары 19 мая 1978 года, спыняюць сваё дзеянне з даты прымянення дадзенага Пагаднення.

Артыкул 30 Спыненне дзеяння

Дадзенае Пагадненне застаецца ў сіле да той пары, пакуль яго дзеянне не будзе спынена Дагаворнай Дзяржавай. Любая Дагаворная Дзяржава можа спыніць дзеянне Пагаднення па дыпламатычных каналах шляхам пісьмовага паведамлення аб спыненні дзеяння не менш чым за 6 месяцаў да заканчэння любога календарнага года, наступнага за перыядам у пяць гадоў з даты ўваходжання Пагаднення ў сілу. У гэтым выпадку дзеянне Пагаднення спыняецца:

а) у адносінах да падаткаў, утрыманыя у крыніцы з даходаў, атрыманых першага ці пасля першага студзеня календарнага года, наступнага за годам, у якім дадзена паведамленне аб спыненні дзеяння;

б) у адносінах да іншых падаткаў, да падаткаў, спаганяемых за любы падатковы перыяд, які пачынаецца першага ці пасля першага студзеня календарнага года, наступнага за годам, у якім дадзена паведамленне аб спыненні дзеяння.

У сведчанні чаго ніжэй падпісаныя, адпаведным чынам на тое ўпаўнаважаныя, падпісалі дадзенае Пагадненне.

Здзейснена ў горадзе Мінска 28 мая 2001 года ў двух экзэмплярах на мангольскай, беларускай і англійскай мовах. Усе тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку разыходжання ў тлумачэнні пераважае тэкст на англійскай мове.

За Урад
Манголіі

За Урад
Рэспублікі Беларусь

**AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF MONGOLIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME
AND ON PROPERTY**

ГАДААД ХАРИЛЦААНЫ ТӨВ АРХИВ

ЦАХИМ АШУУЛГАНЫ ХУВЬ

The Government of Mongolia and the Government of the Republic of Belarus,

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property,

Have agreed as follows:

Chapter I

SCOPE OF THE AGREEMENT

Article 1. Personal scope

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income and on property imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on property all taxes imposed on total income, on total property, or on elements of income or of property, including taxes on gains from the alienation of immovable property or property other than immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.

3. The existing taxes to which this Agreement shall apply are, in particular:

a) in the case of Mongolia:

- (i) the individual income tax;
- (ii) the corporate income tax
(hereinafter referred to as "Mongolian tax");

b) in the case of Belarus:

- (i) the tax on income and profits of enterprises, associations, organisations;
- (ii) the income tax on individuals;
- (iii) the tax on immovable property
(hereinafter referred to as "Belarusian tax").

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing

taxes referred to in paragraph 3. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws within a possible short period of time after such changes.

Chapter II

DEFINITIONS

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Mongolia or Belarus, as the context requires;
 - b) the term "Mongolia" means, when used in a geographical sense, the territory of Mongolia and any area in which the tax law of Mongolia is in force insofar as Mongolia exercises in such area, in conformity with international law, sovereign rights to exploit its natural resources;
 - c) the term "Belarus" means the Republic of Belarus and, when used in a geographical sense, means the territory over which the Republic of Belarus exercises under the laws of Belarus and in accordance with international law sovereign rights and jurisdiction;
 - d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - e) the term "company" means:
 - (i) in Mongolia, any body corporate or other entity which is treated as a company or body corporate under the taxation laws in force.
 - (ii) in Belarus, any legal person or any entity which is treated as a legal person for tax purposes;
 - f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - h) the term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft, road or railway vehicle operated by an enterprise which is a resident of a Contracting State, except when the ship, or aircraft, road or railway vehicle is operated solely between places

in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

- (i) in the case of Mongolia, the Minister of Finance or his authorized representative;
- (ii) in the case of Belarus, the State Tax Committee of the Republic of Belarus or its authorized representative.

2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of registration or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or property situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- d) if each State considers him as its national or if he is a national of neither Contracting States the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then both Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop;
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;
 - g) premises used for the sale of goods or merchandise.
3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:
 - a) a building site, construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than 12 months;
 - b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the country for a period or periods aggregating more than six months within any 12-month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed

place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of independent status to whom paragraph 7 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered as an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Chapter III

TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. In this Agreement the term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. Ships, aircraft, road and railway vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to

- a) that permanent establishment;
- b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where the profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft, road or railway vehicles in international traffic shall be taxable only in that State.
2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships, aircraft, road or railway vehicles in international traffic include profits from the rental on a bare boat basis of ships, aircraft, road or railway vehicles when used in international traffic, where profits from such rental are incidental to the profits referred to in paragraph 1.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Notwithstanding any other provisions of this Agreement where a company which is a resident of a Contracting State has a permanent establishment in the other Contracting State, the profits of the permanent establishment may be subjected to an additional tax in that other State in accordance with its law, but the additional tax so charged shall not exceed 5 per cent of the amount of such profits after deducting therefrom income tax and other taxes on income imposed thereon in that other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provision of paragraph 2, interest rising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is paid on debt-claim of the Government of the other Contracting State or its Central (National) Bank.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other

State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount.

In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne

by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Gains from the alienation of property

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of property other than immovable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of property other than immovable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft, road or railway vehicles operated in international traffic or property pertaining to the operation of such ships, aircraft, road or railway vehicles shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

- a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
- b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any 12 month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

3. For the purposes of this Agreement, the term "fixed base" means a fixed place such as an office or room, through which the activity of an individual performing independent personal services is wholly or partly carried on.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such a remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other State shall be taxable only in the first-mentioned State, if:

- a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any 12 month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft, road and railway vehicle operated in the international traffic, by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artist, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18. Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 of this Agreement, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, payments received by an individual being a resident of a Contracting State under the social security legislation of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

Article 19. Government service

1. a) Salaries and other remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State to an individual in respect of services rendered to that State shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries and other remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State to an individual in respect of services rendered to that State shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries and other remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State.

Article 20. Teachers and researchers

1. An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and who, at the invitation of any university, college, school or other similar non-profitable educational institution, which is recognised by the Government of that other Contracting State, is present in that other Contracting State for a period not exceeding two years from the date of his first arrival in that other Contracting State, solely for the purpose of teaching or

research or both, at such educational institution shall be exempt from tax in that other Contracting State on his remuneration for teaching or research.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply only if the individual is sent by the Contracting State itself or by one of its authorized institutions.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21. Students and trainees

A student, business apprentice or trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training shall be exempt from tax in that first-mentioned State on the following payments or income received or derived by him for the purpose of his maintenance, education or training:

- a) payments derived from sources outside that Contracting State; and
- b) grants, scholarships or awards (for successful study or practice) supplied by the Government of either Contracting States, or a scientific, educational, cultural or any other similar organization.

Article 22. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, technical fees derived from a Contracting State by a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof and is subject to tax in that other State in respect thereof may be taxed in the first-mentioned Contracting State at a rate not exceeding 10 per cent of the gross amount of the technical fees.

4. The term "technical fees" as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature. But it does not include payments for services mentioned in Article 14 and in article 15 of this Agreement.

Chapter IV

TAXATION OF PROPERTY

Article 23. Property

1. Property represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Property represented by property other than immovable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by property other than immovable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Property represented by ships, aircraft, road or railway vehicles owned by a resident of a Contracting State and operated in international traffic, and by property other than immovable property pertaining to the operation of ships, aircraft, road or railway vehicles, shall be taxable only in that Contracting State.
4. All other elements of property of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Chapter V

METHODS FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 24. Elimination of double taxation

Double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of a Contracting State derives income (profits) or owns property which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned Contracting State shall allow:

- a) as a deduction from the tax on the income (profits) of that resident, an amount equal to the income (profits) tax paid in the other Contracting State;
- b) as a deduction from the tax on the immovable property of that resident, an amount equal to the tax on immovable property paid in the other Contracting State.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income (profits) tax or property tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income (profits) or the property which may be taxed in the other Contracting State.

Chapter VI

SPECIAL PROVISIONS

Article 25. Non - Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State, carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they have been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable property of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the property of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

Article 26. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with

the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the provisions of this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable for reaching agreement, representatives of the competent authorities of the Contracting States may meet together for an oral exchange of opinions.

Article 27. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement, in particular for the prevention of evasion of such taxes. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 28. Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VII

FINAL PROVISIONS

Article 29. Entry into force

1. This Agreement shall enter into force after the Contracting States notify each other that all the necessary domestic procedures have been complied.
2. The Agreement shall enter into force fifteen days after the date of the latter of the notifications, referred to in paragraph 1 of this Article and its provisions shall have effect:
 - a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;
 - b) in respect of other taxes, for taxes chargeable for any tax period beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

3. In the mutual relations between Mongolia and Belarus the application of the Multilateral Convention for the Avoidance of Double Taxation with respect to Income and Capital of Individuals signed in Minsk on 27 May 1977 and the Multilateral Convention for the Avoidance of Double Taxation with respect to Income and Capital of Legal Entities signed in Ulan-bator on 19 May 1978 shall cease to have effect as from the moment of applicability of this Agreement.

Article 30. Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting States may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year after a period of 5 years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice of termination is given;
- b) in respect of other taxes, for taxes chargeable for any tax period beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice of termination is given.

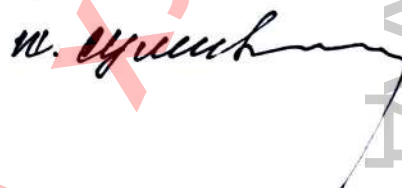
IN WITNESS where of the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Minsk this 28.05 day of 2001 in the Mongolian, Belarusian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergency of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government
of Mongolia

For the Government
of the Republic of Belarus.

ЦАХИМ АШИГЛАЛТЫН

ГАДААД ХАРИЛЦААНЫ ТӨВ АРХИВ

падпісанае ва Улан-Батары 19 мая 1978 года, спыняюць сваё дзеянне з даты прымянення дадзенага Пагаднення.

Артыкул 30 Спыненне дзеяння

Дадзенае Пагадненне застаецца ў сіле да той пары, пакуль яго дзеянне не будзе спынена Дагаворнай Дзяржавай. Любая Дагаворная Дзяржава можа спыніць дзеянне Пагаднення па дыпламатычных каналах шляхам пісьмовага паведамлення аб спыненні дзеяння не менш чым за 6 месяцаў да заканчэння любога календарнага года, наступнага за перыядам у пяць гадоў з даты ўваходжання Пагаднення ў сілу. У гэтым выпадку дзеянне Пагаднення спыняецца:

а) у адносінах да падаткаў, утрыманных у крыніцы з даходаў, атрыманных першага ці пасля першага студзеня календарнага года, наступнага за годам, у якім дадзена паведамленне аб спыненні дзеяння;

б) у адносінах да іншых падаткаў, да падаткаў, спаганяемых за любы падатковы перыяд, які пачынаецца першага ці пасля першага студзеня календарнага года, наступнага за годам, у якім дадзена паведамленне аб спыненні дзеяння.

У сведчанні чаго ніжэйпадпісаныя, адпаведным чынам на тое ўпаўнаважаныя, падпісалі дадзенае Пагадненне.

Здзейснена ў горадзе Мінска 28 мая 2001 года ў двух экзэмплярах на мангольскай, беларускай і англійскай мовах. Усе тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку разыходжання ў тлумачэнні пераважае тэкст на англійскай мове.

За Урад
Манголіі

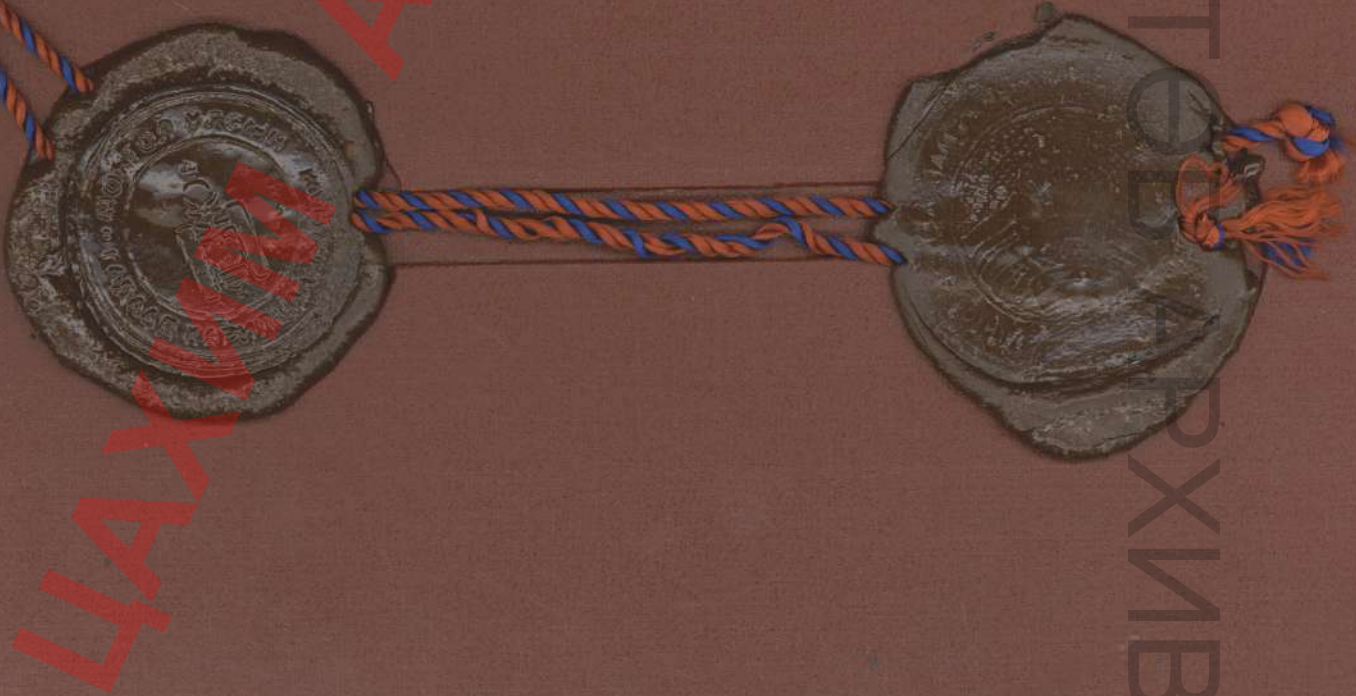

За Урад
Рэспублікі Беларусь

ГАДААД ХАРИЛЦААНЫ ТӨД ХАРИВ

АШИГЛАЛТЫН ХУВЬ

ЦАХУУХ